

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 84

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 14 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1547/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de 104 establiments hotelers a les Illes Balears. 4314
 - 2) RGE núm. 1545/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a nous ports esportius o ampliacions. 4315
 - 3) RGE núm. 1548/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament del projecte de centres ecoambientals de la Conselleria de Medi Ambient. 4316
 - 4) RGE núm. 1549/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques per a la prevenció d'incendis durant el 2006. 4316
 - 5) RGE núm. 1552/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de primària de Sant Rafel. 4317
 - 6) RGE núm. 1553/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a túnel de Sant Rafel a Eivissa. 4318
 - 7) RGE núm. 1550/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les
-

dessaladores que ha de construir el Ministeri de Medi Ambient.

4319

8) RGE núm. 1556/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a despeses de l'autovia Inca-Manacor. 4320

9) RGE núm. 1546/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat de la Fundació Turisme Menorca. 4321

10) RGE núm. 1551/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de repartiment entre les comunitats autònomes dels fons destinats als immigrants. 4322

11) RGE núm. 1554/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recollida de firmes. 4322

12) RGE núm. 1555/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a petició d'aturada de recollida de firmes contra l'Estatut. 4324

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7606/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'aigües subterrànies. 4325

III. MOCIONS:

1) RGE núm. 1346/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política d'endeutament del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5607/05. 4334

2) RGE núm. 1487/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a intermodalitat en el transport a les nostres illes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6764/05. 4341

IV. Compareixença de la Consellera d'Agricultura i Pesca, per tal de retre compte del **compliment de la Moció RGE núm. 6061/04**, relativa a Pla de viabilitat del sector lleter, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 19 d'octubre del 2004 (Escrit RGE núm. 1091/06, del Grup Parlamentari Socialista). 4349

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1547/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tancament de 104 establiments hotelers a les Illes Balears.

Primera pregunta, RGE núm. 1547/06, relativa a tancament de 104 establiments hotelers a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. ¿Le consta al conseller de Turisme que durante el año 2005 se hayan cerrado un total de 104 establecimientos hoteleros en las Islas Baleares?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estic molt satisfet de poder respondre aquesta pregunta ara.

(Rialles a la sala)

Efectivament, perquè hi va haver unes paraules d'una diputada a una anterior sessió, on es va parlar de 104 hotels tancats durant l'any 2005 a les Illes Balears. Immediatament vàrem recórrer als nostres arxius, que són efectivament els oficials, els nostres registres d'altres i baixes, i a l'any 2004 hi havia 2.614 hotels a les Illes Balears en funcionament, i a l'any 2005 n'hi ha hagut 2.619, és a dir, 5 més. Segurament es referia a unes dades de l'INE, que es refereixen no a hotels sinó a empreses; les empreses naturalment, any rera any, s'agrupen, s'uneixen, es fusionen i és possible que hi hagi aquestes variacions i aquestes modificacions, però les dades oficials d'hotels oberts a les Illes Balears demostren ben a les clares que és impossible que s'hagin produït 104 tancaments d'hotels a l'any 2005 en relació amb el 2004.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 1545/06, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a nous ports esportius o ampliacions.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 1545/06, relativa a nous ports esportius o ampliacions, que formula la Sra. Margalida Rosselló i Pons del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques li voldríem demanar a quants projectes d'ampliació o de nous ports esportius pensa donar el vist-i-plau el Govern a l'actual legislatura, tenint en compte que després de l'aprovació de la Llei de ports ja sabem que era una porta oberta a més tramitacions d'ampliacions o de nous ports i per tant a destruir més el nostre litoral?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, amb la nova Llei de ports vostè sap que s'ha establert un nou procediment clar i transparent sobre les iniciatives de ports esportius i aquest procediment parteix d'un consens entre les distintes administracions públiques, i per tant fa impossible contestar la seva pregunta en aquest moment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada?

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ja ho dèiem quan vàrem aprovar la Llei de ports que, precisament perquè no es duia endavant un pla director sectorial de ports esportius, era difícil saber quants ports s'ampliarien i quants nous es farien. Però el cert és dir-li, Sra. Consellera, que en aquest moment, ja no només pel que vostès mateixos m'han contestat, al qual li vull recordar que a Eivissa hi ha peticions de 7 nous ports, siguin ampliacions o siguin nous ports esportius; a Mallorca n'hi ha 4 i a Menorca n'hi ha 1, això vostès mateixos me varen contestar.

Per altra banda, també hem llegit que hi ha projectes, concretament a Mallorca, de nous ports que es parla que es poden fer o ampliacions o nous ports esportius, amb la qual cosa ens podríem situar que a totes les illes, en tot el que ja hi

ha, no només les que vostès ja tenen en tramitació sinó també els que surten almanco als mitjans de comunicació, en 25 ampliacions o nous ports a les Illes Balears.

Per altra banda, dir-li que vostè sap perfectament, Sra. Consellera, que es desenterren ports que varen ser projectats a l'any 75, li puc posar un exemple, el Port des Viver i Figueretes a Eivissa, fa concretament de l'any 75 que es va fer aquest projecte amb 855 amarraments, o Punta Xinxó a Sant Antoni, que és del 1988, per tant vostès accepten fins i tot projectes que, com dic, estan absolutament desfasats. Molts d'aquests projectes estan dins zona LIC o si no molt propers a parcs naturals, li puc dir que concretament en el cas d'Eivissa quasi bé tots estan devora Cala d'Hort o Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Per altra banda, dir-li Sra. Consellera que amb aquest sobre excés d'oferta haurà d'escoltar més precisament un sector important, que és el president del Col·legi d'Aparelladors que ja li deia que el Port d'Andratx en aquest moment deixa de ser un destí per a multimilionaris precisament pel sobre excés d'oferta. Vagin alerta en el que fan, ordenin d'una manera adequada i no precisament amb sobre saturació, com pretenen fer amb tants de ports esportius.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, ports se n'han presentat sempre d'iniciatives i quan vostè era consellera també se'n presentaven, per tant no és cap cosa estranya.

Miri, la llei ha donat seguretat jurídica, ha posat seny, que no n'hi havia, i sobretot ha apostat per un consens entre les administracions públiques. Així, si vostè coneix la llei, un cop presentades les sol·licituds i després dels estudis tècnics, s'ha de tramitar informe davant l'ajuntament i davant el corresponent consell insular, i aquest darrer informe és vinculant. En cas de discrepància, s'obre un període de negociacions, i després s'ha de fer un tràmit d'informació pública on tots els ciutadans poden presentar al·legacions. Després s'ha de fer l'avaluació d'impacte ambiental i després s'ha de sol·licitar normalment adscripció al Ministeri de Medi Ambient, que també és un dictamen vinculant.

Per tant, Sra. Diputada, és un procés públic, és un procés transparent i que no es pot dur a terme si no hi ha consens d'una gran part d'administracions públiques de les Illes Balears. I per tant, jo crec que vostè no ha de generar aquestes alarmes que genera, com sempre, ni falsificar la realitat, ni fer aquesta demagògia. Nosaltres, crec que hem demostrat que quan un projecte no és viable, com és s'Estanyol, vàrem dir que no i cap problema; no era viable mediambientalment, havia canviat la normativa, ho vàrem reconèixer. I per tant crec que

vostè ha d'estar tranquil·la que som seriosos, que duim les coses de forma seriosa, que el que procuram és resoldre problemes, molts d'ells causats per la seva gestió i garantir-li aquesta transparència, aquesta informació pública i aquest consens entre totes les administracions públiques, que és, precisament, el que ha marcat la Llei de ports i el que ha donat aquesta tranquil·litat i aquesta seguretat a totes les administracions que estan afectades.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1548/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament del projecte de centres ecoambientals de la Conselleria de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 1548/06, relativa a funcionament del projecte de centres ecoambientals de la Conselleria de Medi Ambient, que formula diputada Carolina Torres i Cabañero. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, ens podria informar de com està funcionant el projecte de centres ecoambientals dependents de la seva conselleria? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, primer de tot dir que és un projecte conjunt que duim entre la Conselleria d'Educació i la Conselleria de Medi Ambient, cadascú té una feina molta concreta i es coordina a través de dues direccions generals; que va començar l'any passat per al curs 2004-2005 i hi va haver 65 centres públics i concertats que varen participar: 41 a Mallorca, 10 a Menorca, 13 a Eivissa i 1 de Formentera. Dir que d'aquests 65 centres públics, 25 varen aconseguir el guardó com a centre ecoambiental i d'altres d'aquests 65, si segueixen la feina començada l'any passat ho podran aconseguir enguany.

Pel que fa respecte de la convocatòria del curs 2005-2006, hem passat d'aquests 65 centres que li he dit a 115 centres, dels quals 100 són públics i 15 concertats: 76 a Mallorca, 18 a Menorca, 20 a Eivissa i 1 a Formentera, que això suposa ja un 25% del total de centres de les Illes Balears que participen en aquest programa d'escoles ecoambientals. I que pareix no res, però parlem de 45.600 alumnes que participen d'aquest programa de la Conselleria d'Educació i de la Conselleria de Medi Ambient a totes les Illes Balears.

Dir-li que el pressupost que hi havia per a l'any passat era un pressupost que se n'anava a 202.000 euros i que només comptava amb doblers per al personal i doblers per al material. En canvi els pressuposts aprovats enguany en aquest Parlament

tenen un pressupost per a aquest programa de 324.000 euros, amb un augment de més d'un 38%, i que no tan sols ja compta amb dotació per al personal i per al material sinó que també ja compta amb una subvenció de 114.000 euros per a activitats en aquests centre.

Jo crec que més que valorar-ho jo mateix o el conseller d'Educació, hi ha una prova evident, un projecte que ha començat sols fa dos cursos escolars té més del 25, més del 27% de centres de les Illes Balears. Crec que estam en el bon camí, jo vull felicitar els professors i professores i els claustres, i a la vegada tota la comunitat de les escoles, al·lots, pares i tot, amb la il·lusió que s'hi han ficat. I a més, es tracten temes molt importants, és a dir, temes de residus, temes d'aigua, temes de canvi climàtic, coses que seran de molta utilitat per a la formació del futur dels al·lots i al·lotes d'aquesta terra.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1549/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques per a la prevenció d'incendis durant el 2006.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 1549/06, relativa a tasques per a la prevenció d'incendis durant el 2006, que formula el diputat Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Quines mesures en prevenció d'incendis té previst dur a terme enguany la Conselleria de Medi Ambient? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, és evident que quan acaba a l'octubre, finals d'octubre, la campanya d'extinció, comença la campanya més important que és la campanya de prevenció.

I pel que fa a prevenció la feina ha estat concentrada en treballs d'obertura i manteniment de faixes de defensa de lluita contra incendis. I en aquest cas com mai, s'han fet obertura i manteniment de faixes contra incendis a la comarca d'Artà, 30,30 hectàrees; a la comarca de Calvià, 33,3 hectàrees; a la comarca del centre del Pla, 30,40 hectàrees; a la comarca de Tramuntana, 33,29 hectàrees; a Eivissa i Formentera, 49,85 hectàrees, i a Menorca, 72,65 hectàrees, que fan un total de 249,43 hectàrees de manteniment o obertura de faixes de lluita contra incendis.

Per altra banda, també està previst el manteniment i reforç de la xarxa de dipòsits de punts d'aigua i de vigilància.

Igualment, també promovem un treball de millora i manteniment dels accessos als monts públics, perquè si de cas hi tinguem fàcil accessibilitat; sobretot la feina l'hem concentrada enguany a la Comuna de Bunyola i al mont públic de Mortitx i també hem muntat una nova central de comunicacions de la lluita contra incendis la qual és molt més àgil i amb nova tecnologia que ens pot ajudar.

I per l'altra part, s'ha consolidat la plantilla de gent de Medi Ambient mitjançant la definitiva cobertura, a través de la Conselleria d'Interior, de les oposicions de places vacants i existents a través de promoció de guardes forestals de superior categoria laboral de gent de Medi Ambient.

Només perquè vegin un detall en aquest sentit, de lluita, del que és important, és a dir, recordem l'incendi de Guadalajara, hi va haver dues coses fonamentals: la primera que no hi ha un despatx automàtic dels mitjans quan hi ha fum; i l'altra qüestió és que en tema de faixes de lluita contra incendis feia molts anys que no s'havia fet res. Bé, aquí, enguany, en prevenció invertirem 2.039.000 euros; l'any passat vàrem invertir 2.048.000; el 2004, 1.604.000; el 2003, 874; el 2002, 479; el 2001, 751; el 2000, 582; el 1999, 586, i el 1998, 794.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 1552/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de primària de Sant Rafel.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 1552706, relativa a centre de primària de Sant Rafel, que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*. Sr. Conseller, a día de hoy se está trabajando en la construcción de un túnel en la futura autovía de San Antonio. Dicho túnel está al lado de un colegio, el de San Rafael, que, como usted debe saber, está sobre un montículo. Los padres y el claustro de profesores están preocupados por los efectos que estas obras pueden tener sobre la estructura del colegio y sobre la salud del alumnado, por el polvo y el ruido de las obras.

Ante esta situación, le preguntamos, Sr. Conseller: ¿puede afirmar que dispone de informes técnicos que aseguren que las obras de la autovía no perjudicarán la estructura del colegio y afectarán a la salud de los alumnos y alumnas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo el que puc assegurar, com vostè sap, és que es va promoure una reunió al col·legi amb les associacions de pares, amb els professors, el director, en fi, i els tècnics no només de la conselleria, sinó de la Conselleria d'Obres Públiques, i que s'ha informat que no existeix un risc, cap patologia a l'edifici ni cap risc aparent que pugui produir-se i que pugui generar cap tipus de problema. I que els pares, segons comuniquen els mitjans de comunicació i el propi centre, han acceptat els acords als quals han arribat amb el conjunt del Govern, un d'aquests ajornar una part de les obres a l'estiu quan els alumnes ja no són al centre; llavors, posar unes proteccions a una altra zona determinada, en fi, s'han pres tota una sèrie d'acords que sembla que han donat satisfacció a la demanda que existia al centre perquè no hi hagués molèsties i no hi hagués cap risc.

Nosaltres no tenim la percepció que hi hagi cap risc, perquè si la tenguéssim tancaríem el col·legi, com és natural.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Sr. Conseller, efectivamente los padres se reunieron con los responsables de la conselleria de Obras para intentar parar lo que son las obras durante estos meses hasta que terminara el período escolar. Sin embargo, los padres le solicitaron un informe técnico que los responsables dijeron que tenían y le pidieron copia y no se la quisieron entregar. Por eso, Sr. Conseller, nosotros le solicitamos desde aquí copia del informe técnico que garantiza absolutamente que no habrá ni un problema en la estructura del colegio de San Rafael. Porque visto lo visto, Sr. Conseller, y después de comprobar que en el colegio de Santa Isabel tampoco iba a haber problemas y al final ha sido desalojado; tampoco iba a haber problemas en el colegio de Sant Jordi por el paso de los camiones y que se iban a parar dichos camiones y, sin embargo, siguen pasando y siguen produciendo ruido, polvo y barro, y visto que también el instituto Algarb de Sant Jordi a día de hoy está incomunicado por el cierre de la carretera y los alumnos no pueden ni tan siquiera pasar a pie por ahí; visto lo visto, Sr. Conseller, nosotros sinceramente ya no nos fiamos.

Por lo tanto, le solicitamos que nos entreguen copia del informe técnico que asegure y que dé todas las garantías técnicas que el colegio de San Rafael y la estructura del mismo no se verá perjudicado, no por las obras que ahora en estos momentos se van a parar, pero sí por las futuras obras que se van a llevar a cabo durante los meses del invierno. Porque de nada nos serviría, Sra. Conseller, que a día de hoy no perjudicara pero después del verano el colegio no pudiera ser utilizado; porque le recuerdo, Sr. Conseller, que su obligación es construir colegios, no destruirlos, y al paso que van, con las obras que se están llevando a cabo en las diferentes islas y concretamente en el caso de Eivissa, pronto nos vamos a encontrar con que van a ser necesarios más colegios de los que en un principio estaban previstos construir.

Por lo tanto, insisto, Sr. Conseller, le solicitamos copia del informe técnico para tener todas las garantías.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, amb tots els respectes li dic, es fa feixuc venir a contestar preguntes aquí quan la rèplica a la pregunta és dir vostès s'estan especialitzant en destruir col·legis en lloc de construir-ne. El dia que vulgui ens provarem amb el que feren vostès quant a construir col·legis i el que hem fet nosaltres. Diu: *visto lo visto Santa Isabel*, actuaria igual en aquests moments si tengués un informe que me digués que aquest centre no pot estar ocupat; perquè què se creu que estam bojos? Jo comprenc que vostès tenen un entusiasme desafortat perquè continuï el xou que tenen format a Eivissa, ho comprenc, i a més forma part del que es pot fins i tot justificar, però deixin fer el tema escolar d'una vegada per totes.

Miri, me cregui, ens podem equivocar en moltes coses, però no estam bojos, si un centre escolar no està en condicions es tanca el centre escolar i no es fa classe si no es pot fer classe. Però no ens presentin aquí, per favor, com uns destructors de l'ensenyança, destructors dels centres escolars. Perquè, a més, si entram en el fons de la qüestió veurem quines coses s'han arribat a fer a determinats centres, com construir avionetes de paper quan ha interessat i no construir-ne i dissoldre la Mesa reclamant el tema dels vols concretament, quan ha interessat. Per tant, aquí hem de saber molt bé el que feim.

Jo li agrairia que amb aquest tema, seriosament, no hi jugàs, és a dir que nosaltres el tema de la seguretat és el més important i li donaré tots els informes que hi hagi, jo no en tenc cap aquí, si hagués sabut que me diria això li hagués enviat una ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.6) Pregunta RGE núm. 1553/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a túnel de Sant Rafel a Eivissa.

Sisena pregunta, RGE núm. 1553/06, relativa a túnel de Sant Rafel a Eivissa, que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera d'Obres Públiques, el nostre grup té interès a conèixer quina normativa compleix

la construcció d'aquest túnel de Sant Rafel inclòs en el projecte d'autovia Eivissa-Sant Antoni?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a part de la normativa estatal i autonòmica de carreteres, mediambiental i de seguretat i salut, la Directiva 2004/54 del Parlament Europeu i del Consell sobre requisits mínims de seguretat per a túnels de la xarxa transeuropea de carreteres, i les Instruccions 31, 52, 71, 81 i 91 aprovades per distintes ordres ministerials sobre seguretat en els túnels.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostès volen donar una imatge de tranquil·litat i que no passa res i que tot està bé de portes a fora, però ens pareix que de portes a dins no estan vostès tan tranquils, perquè, si no, no s'entén molt bé aquesta negativa a què feia referència la Sra. Abascal fa uns moments de negar-se a facilitar informes tècnics de la construcció d'un túnel, precisament, que és el que vostès han fet a Eivissa a l'Associació de pares i mares del col·legi de Sant Rafel.

Què diran aquests informes que vostès no volen que es coneguin? Tendran qualche cosa a veure amb el que deia vostè amb aquesta Directiva europea i que no s'acompleixen tots i cadascun dels preceptes que posen? Probablement, el que no els interessa que es comentí és que hi ha determinats riscos i no tan sols en la construcció del túnel, sinó una vegada que estigui acabat en la seva utilització, la qual cosa provoca també una situació de cert risc i un cert perill. Sobretot si, nosaltres deduïnt els escassos documents que hem tengut oportunitat de veure d'aquest projecte i on es dedueix fàcilment que no s'acompleixen tots i cadascun dels preceptes d'aquesta directiva europea. I ha de saber que l'incompliment d'un sol d'aquests preceptes és motiu suficient perquè es creï una situació problemàtica, en cas d'una situació d'emergència, com podria ser la necessitat d'evacuació en cas d'accident.

L'altra perillositat d'aquestes instal·lacions, d'aquest túnel, ha provocat que es deixassin de construir a la península i a la resta d'Europa, però vostès insisteixen, a pesar que entenem que no és necessari a Eivissa, a construir aquest túnel. L'explicació crec que novament l'hem de trobar lligada a qüestions econòmiques i de beneficis empresarials, perquè miri, dels més de 70 milions d'euros del projecte de l'autovia Eivissa-Sant Antoni, que té uns 13 quilòmetres, un túnel d'1,3 quilòmetres se'n durà el 40% del pressupost total, és a dir, envoltant els 29 milions d'euros. Aquí potser hi ha l'explicació.

No pareix, Sra. Consellera, després d'haver conegut tot això, que la millor opció per a aquest punt sigui aquest túnel, sobretot per la seva perillositat, i molt menys encara si al final el traçat d'aquesta instal·lació i d'aquest túnel passa tan prop, pràcticament per baix d'una escola, amb tot el que això podria suposar. Entenem que hi ha altres solucions i hi havia altres solucions, però que per motius merament de benefici empresarial, com he dit abans, vostès s'han decantat per aquestes, que és la més cara, la més perillosa i segurament la menys rendible de totes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, estic molt contenta que el Grup Parlamentari Socialista s'interessi per primera vegada per la seguretat de les obres viàries a Eivissa i canviï d'actitud davant les actituds violentes i radicals que ahir mateix lideraven representants del Partit Socialista a Eivissa, estic francament contenta ...

(Alguns aplaudiments, aldarull i remor de veus)

... contenta del canvi d'actitud.

Miri, el tema de l'escola, a vostès que els agraden tant les escoles, s'està duent amb una màxima seguretat, d'acord amb els pares, d'acord amb l'escola, amb total tranquil·litat i amb tots els informes, no es farà obra fins que no acabi el període escolar i està tothom tranquil i content.

A part, s'ha fet una acta notarial, s'ha fet un informe de l'aparellador municipal, per tenir la total garantia de l'estat actual de l'escola.

Jo li explicaré el mètode constructiu del túnel que a vostè l'alarma tant, jo li explicaré perquè crec de les grans ximpleries que hem pogut sentir en aquesta pregunta, li he de dir que el mètode constructiu és molt senzill, molt més senzill, per exemple, que el soterrament; és un desmunt amb trinxera, que ha estat caracteritzat i definit per sis sondejos duts a terme per una empresa especialista en geologia i geotècnica. Hem de tenir present que ja existeix actualment una trinxera a la carretera que ja defineix els talls geològics de forma clara i evident, la qual cosa ajuda a definir la configuració del subsòl.

Aquesta excavació amb desmunt és molt més segura, a més, per als treballadors, i a més, un cop realitzada, s'executa l'estructura prefabricada de túnel de formigó, millorant l'impacte visual i sonor de l'actual carretera. És una obra precisament pensant amb els ciutadans de Sant Rafel i en aquest sentit els doblers que inverteix el Govern de les Illes Balears és pensant només amb el benestar d'aquests ciutadans i reduir l'impacte sonor i visual d'aquesta carretera.

Per tant, jo entenc que vostès generin aquesta alarma, però poden estar molt tranquils.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.7) Pregunta RGE núm. 1550/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les dessaladores que ha de construir el Ministeri de Medi Ambient.

Setena pregunta, RGE núm. 1550/06, relativa a situació de les dessaladores que ha de construir el Ministeri de Medi Ambient, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, el president Matas, quan era ministre, va posar dins el Pla hidrològic quatre noves dessaladores per a Balears, amb la particularitat que el pacte de govern d'esquerres, quan governava aquí a Balears, no les va voler. Cosa curiosa i ens demostra una vegada més la incoherència del Partit Socialista, perquè defensava les dessaladores per a tota Espanya menys per a Balears, però que ha arribat el moment que hem governat el Partit Popular i Madrid sí que ha volgut per fi les dessaladores.

Nosaltres el que volem saber és per fi com està aquesta situació, com es troben aquestes dessaladores que per fi sembla que el Ministeri de Medi Ambient construeix a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President m'intenten provocar per aquí darrera, però no ho aconseguiran.

(Algunes rialles i remor de veus)

Sra. Diputada, vostè té tota la raó d'una incongruència de molt de temps. És a dir, aquí, a l'oposició, aquest mateix conseller que li parla defensava això i efectivament es defensava el contrari, però la raó, el sentit comú, les coses s'han de fer així com toca, va dur després d'un any i busques de discutir si tiràvem endavant els projectes o no de les dessaladores a signar el conveni. I dia 29 d'abril de l'any passat es va firmar el conveni amb el ministeri, on el Govern, a través de l'Agència Balear de l'Aigua, es compromet a comprar l'aigua d'aquestes quatre dessaladores, que és un dels requisits,

i una vegada signat aquest conveni, per part del ministeri es varen haver de corregir tota una sèrie de coses i també passar les avaluacions d'impacte ambiental.

La llàstima és que això va ser dia 29 d'abril del 2005, si després del mes de març del 2004 no s'haguessin posat entrebancs a tot aquest tema, estaríem molt més avançats. En aquest moment s'ha de dir que a finals de l'any, fins a finals de l'any passat, és a dir, fa tres mesos, el ministeri no va firmar els contractes amb les empreses a les quals s'havien adjudicat. I ara els projectes d'execució estan pendents de ser visats encara en el Col·legi d'Enginyers de Camins i Col·legi d'Enginyers Industrials. Cada projecte té, més o manco, una duració d'obra d'uns 20 mesos, és a dir, i nosaltres esperam que en el mes de maig, mes de juny d'enguany es puguin començar les obres i a partir que comencin hi hem d'afegir 20 mesos.

Nosaltres agraïts al final d'haver firmat el conveni, que no s'hagin posat més entrebancs, demostrar que era una forma que en aquest moment el ministeri l'empra a altres zones d'Espanya d'una forma important; vol dir que no anàvem malament amb la nostra proposta fa quatre anys, set anys ja, quan vàrem arribar aquí el 99, demanant aquest tema, i tampoc no anava malament el president Jaume Matas quan era ministre en aquest sentit. I dir que les dessaladores actualment consumeixen prop d'un 70% menys d'energia que consumien anteriorment.

I el tema de manteniment, en el tema de membranes, que abans era prop d'un 30%, ara és ridícul respecte del que era, perquè està damunt un 4, 5%. La nova tecnologia és el camí i en aquest cas les dessaladores han de ser per a aigua de qualitat ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 1556/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a despeses de l'autovia Inca-Manacor.

Vuitena pregunta, RGE núm. 1556/06, relativa a despeses de l'autovia Inca-Manacor, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada vàrem tenir una bona notícia, el Partit Popular renuncia a la construcció de l'autovia, autopista, Inca-Manacor. Llàstima que aquesta decisió s'hagi produït després que el Govern gastàs 258.000 euros amb el projecte de redacció d'aquest nou traçat.

Bé, i qui dels que seuen en aquestes butaques blaves assumirà responsabilitats polítiques per aquests doblers gastats innecessàriament?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'explicació és fàcil, el conjunt d'obra viària que ha gastat aquest Govern, és a dir, que ha invertit en aquesta legislatura, arriba fins a 500 milions d'euros, en números rodons. Dintre d'aquest conjunt hi ha un projecte que s'ha renunciat a ell, l'autovia Inca-Manacor, el seu estudi de viabilitat ha tengut un pressupost de 260.000 euros, com vostè ha dit. Això representa un cost d'un 0,05% dins el conjunt de l'obra viària que hem fet.

Per tant, consideram que és un cost assumible i com a conseller d'Hisenda, consider que l'execució de la Conselleria d'Obres Públiques ha estat excel·lent perquè tot sol ha tengut aquest cost.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, tan insignificant que un treballador necessita més de 20 anys de feina per guanyar-ho això que han tudat vostès. Bé la decisió de construir aquesta autovia entre Inca i Manacor va ser una decisió personal del Sr. Matas i la Sra. Munar, que dinaren plegats i feren públic el resultat d'aquest dinar i va ser la construcció d'aquesta autovia i que no figurava a cap estudi tècnic, no figurava en el Pla de carreteres, no figurava tan sols a cap programa electoral de cap partit polític. Va ser una autèntic caprici.

Bé, aquest caprici ens ha costat 258.000 euros del projecte, més la feina dels funcionaris, expedients d'expropiacions forçoses, exposicions públiques en els ajuntaments, al·legacions dels afectats, notificacions d'aquestes expropiacions, recursos, multes milionàries a gent que va anar a protestar pacíficament a l'Ajuntament de Costitx. Bé i tot això per res.

Qui paga per tots aquests despropòsits? Aquí només puc demanar responsabilitat a un dels dos responsables, el Sr. Matas. I la pregunta és clara, o aquí només hi ha dues opcions, o restituir aquests 50 milions de pessetes i pagar econòmicament, o pagar políticament mitjançant la dimissió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que he deixat ben clar que aquest és un projecte que no se farà, però projectes que s'han fet estudis d'obres viàries no executats n'hi ha molts. Per tant, comenci a demanar responsabilitats per vostè mateix i per qui era el seu President. L'any 2002 hi va

haver 2 projectes viaris per un cost de 87.000 euros, 83.771 exactament i no se varen executar. A l'any 2001, vostès varen fer 4 estudis viaris que no varen executar per un import de 450.000 euros...

(Remor de veus)

L'any 2002 (...) altres 3 projectes viaris que no se varen fer per un import de 504.000 euros. I això pujaria a 1 milió d'euros. No me digui que vostès varen executar molta d'obra viària. Per tant, hi va haver 9 estudis o projectes viaris que no varen ser executats després i per tant, aquests doblers s'han perdut. No crec que sigui per mala fe, sinó per incompetència del Govern anterior.

Sr. Diputat, me pareix massa cinisme allò que vostè demana. Quan vostès varen fer el contrari. Però vaja, podem xerrar d'altres temes, no només de projectes viaris. Què passava amb uns excedents de taronges que s'havien de col·locar, fruita i no sé què? Com va acabar? A una empresa que després va haver d'acabar i va distribuir les taronges a uns col·legis. I què ens va costar aquest tema? Una quantitat molt semblant a la que vostè ha dit, crec que era responsabilitat seva, 240.000 euros per repartir taronges als col·legis...

(Remor de veus)

Qui ho va pagar? El CDEIB 90.000 euros, l'IDI 90.152 euros i SEMILLA 60.101. Sr. Diputat, pensi abans de tornar parlar.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 1546/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat de la Fundació Turisme Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 9, RGE núm. 1546/06, relativa a activitats de la Fundació Turisme a Menorca que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Són coneguts els esforços que ha fet el Govern balear respecte l'illa de Menorca perquè és una de les que té un índex negatiu d'arribada de turistes. Per això la creació de la Fundació de Turisme.

Voldríem saber com valora el conseller de Turisme l'activitat portada a terme per part de la Fundació de Turisme a Menorca des de la seva constitució fins ara?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La valoració no pot ser més que positiva, perquè s'estan complint les dues finalitats essencials per les que varen ser creades aquestes fundacions, no només a Menorca, sinó també en el cas d'Eivissa i Formentera.

La primera de les funcions i el primer objectiu era descentralitzar aquesta promoció turística, és a dir, que les decisions es poguessin prendre cada vegada més des de cada una d'aquestes illes. I és obvi avui que les decisions més importants en matèria de promoció es prenen des de Menorca mitjançant la constitució d'aquesta fundació. I en segon lloc també hem volgut complir un segon objectiu i és donar el màxim protagonisme possible a la iniciativa privada. I de fet aquesta fundació està participada majoritàriament per la iniciativa privada, que a més hi ha fet unes aportacions de les quals ens en sentim especialment satisfets.

Complits aquests dos principals objectius, he de dir a més que el dia a dia, la feina que ve fent i desenvolupant aquesta fundació, també compleix sobradament allò que nosaltres consideram que eren els principals problemes que en aquests moments tenia plantejats l'illa de Menorca des del punt de vista turístic, un és el de les connexions aèries. He de dir en aquest sentit que aquesta fundació està pràcticament centrant tots els seus esforços en arribar a acords promocionals amb companyies aèries que puguin facilitar l'accés cap a l'illa de Menorca de la majoria de visitants europeus, des dels principals aeroports centreuropeus. I en segon lloc també està facilitant al màxim tot allò que és la relació i la col·laboració amb els principals grups d'operadors turístics, els majoristes de viatges, perquè també s'han tancat acords de col·laboració molt interessants amb els majoristes de viatges més importants, d'Anglaterra, d'Alemanya i d'Espanya.

Per tant, jo he de dir que en només tres mesos, no arriben, de feina de la fundació, crec que des del Govern no podem fer més que valorar satisfactòriament i d'una manera molt positiva la feina duita a terme per aquesta Fundació Turisme a Menorca. Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 1551/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de repartiment entre les comunitats autònomes dels fons destinats als immigrants.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 1551/06, relativa a criteris de repartiment entre les comunitats autònomes dels fons destinats als immigrants que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, aquest mes de març el Consell de Ministres va

aprovar un fons de 182,4 milions d'euros per a l'acollida, integració i el reforç educatiu dels immigrants, un fons que teòricament s'havia de repartir de forma proporcional entre totes les comunitats autònomes.

La nostra sorpresa ve perquè aquest ha estat un repartiment absolutament desigual, en cap cas ha estat un repartiment proporcional amb el nombre d'estrangers empadronats a cada comunitat autònoma. Per exemple, Madrid que és la comunitat autònoma que té més població immigrant de tot Espanya se li han atorgat 57 euros per immigrant, front per exemple els 59 de Catalunya, que no arriba al nombre de Madrid. O fins i tot molt més escandalós, els 74 euros d'Andalusia, els 77 euros de Múrcia, o fins i tot també Extremadura que té menys residents immigrants que Balears, té en concret 21.437 immigrants, front els 94.301 que tenim a Balears i és de 90 euros per estranger, front als 56 que tenim en aquesta comunitat autònoma, els 67 euros de Castella-La Manxa, o els 77 euros de Múrcia i podríem seguir així. La veritat és que a nosaltres ens ha cridat molt l'atenció aquesta manera de repartir que té el Govern de l'Estat i ho podríem qualificar com a mínim de preocupant aquest criteri que encara no sabem ben bé quins criteris s'han aplicat.

Voldríem saber des del Grup Parlamentari Popular què pensa el Govern sobre aquest repartiment?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració i Cooperació.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Pastor i Sánchez):

Bueno, el primer análisis de este Govern es ver positivo el aumento de los fondos destinados para la acogida, integración del inmigrante y el esfuerzo educativo para el 2006, como no podía ser de otra manera. No obstante, consideramos que no se han seguido los criterios de valoración que se deberían, ya que no se ha tenido en cuenta, una vez más, a las comunidades autónomas en situaciones especiales. Lo que supone obviar, una vez más, el hecho insular y el de la doble insularidad, como siempre paga Baleares.

Por eso compartimos con otras muchas comunidades autónomas que los criterios con los que el Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales ha distribuido los fondos de 182,5 de euros, no son coherentes a las situaciones que soporta. Por eso las comunidades autónomas solicitaron que se elaborara un perfil individual de cada realidad y por eso mismo, como esta consellera no tuvo ocasión de expresárselo a la secretaria de Estado cuando estuvo aquí, porque entre otras cosas no tuvieron la deferencia de decir cuando venía, pues ha pedido una reunión esta misma semana con la secretaria de Estado en Madrid para trasladarle, entre otras cosas, la situación especial de Baleares y no estar a la cola, una vez más, del dinero que recibimos, con 56 euros por inmigrante, como usted ha dicho antes, frente a los 74 por ejemplo de Andalucía, los 85 de Cantabria, los 90 de Extremadura. Lo que supone un sectarismo

mal disimulado y discriminatorio para beneficiar siempre a las comunidades más afines.

Gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 1554/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recollida de firmes.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm. 1554/06, relativa a recollida de firmes que presenta el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com ja saben, el PP ha impulsat una campanya de recollida de signatures que no tenia massa bons resultats. Per això s'ha posat a la feina el secretari general del PP, el Sr. Rodríguez, per tal de garantir la recollida de més signatures, a més de les de Mariquita Pérez, Spidermann i Tejero, que varen ser de les primeres que varen firmar.

Però el cas és que hi ha funcionaris que en horari laboral s'han posat a recollir signatures, com ells diuen: "*contra los catalanes que se llevan el dinero*". No parl de funcionaris de carrera, sinó d'"enxufats" del PP, és clar.

Per això li deman al Sr. Conseller, si pensa denunciar al secretari general del PP com a promotor de la idea?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Yo Sr. Diéguez no tengo noticia de que ningún funcionario, ni temporal, ni fijo, ni interino recoja firmas.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Li posaré només un exemple Sr. Conseller, perquè no tinc massa temps. A la Conselleria d'Agricultura, allà on hi ha tants d'"enxufats" que ja lleven fins i tot les taules i les cadires als funcionaris, un dels seus "enxufats", li diré que és fill de notari, per més senyes, va demanar signatures "*contra los catalanes que se llevan el dinero*" i quan va acabar va deixar el full ple de firmes a la taula del conseller, no de la Sra. Moner, sinó del conseller d'Agricultura, el Sr. González Ortea.

Sr. Rodríguez, l'ex-coronel Tejero i vostè tindran tot l'interès del món en reunir firmes contra els catalans, però el

que no pot fer és utilitzar la seva posició, la posició del PP, dins l'administració per coaccionar els funcionaris. Quan a un funcionari li demana la firma un superior en horari laboral, l'està coaccionant i més sabent com funcionen vostès. Miri m'han cridat més d'un i més de dos funcionaris queixant-se de sentir-se coaccionats i perquè no volen que el seu nom estigui al costat del de Tejero i del seu.

Li he d'exigir Sr. Conseller que, com a conseller d'Interior, prengui mesures contra el tal Rodríguez, secretari general del PP, és un individu perillós. No només està enfrontant espanyols contra espanyols, sinó que també està causant molts de problemes als funcionaris de carrera que encara queden a l'administració i que no volen ser comparses de partits radicals. Me cregui Sr. Conseller, el problema és el tal Rodríguez, que escriu que és conseller d'Interior i només actua com a secretari general del PP. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias Sr. Presidente. Mire Sr. Diéguez, yo no tengo el corazón partido, sólo tengo un corazón, lo tengo completo y no partido. Por lo tanto, quiere decir que actúo en el Gobierno como conseller de Interior, con todas las responsabilidades que esto tiene y espero que usted lo valore y que lo hagan los funcionarios y (...) de un partido democrático que está propugnando, no lo que usted dice en su pregunta, está propugnando una pregunta que es bien clara y que no es para nada lo que dice usted.

Nosotros decimos a los ciudadanos, porque así lo dice la Constitución, "¿Considera conveniente que España siga siendo una única nación, en la que todos sus ciudadanos sean iguales en derechos, obligaciones, así como en el acceso a prestaciones públicas?". Eso es lo que preguntamos y no nos explicamos el por qué a usted le molesta esto. Parece ser que la buena marcha de recogida de firmas de gente que hace cola, gente del Partido Popular, o gente del Partido Socialista, o gente del PSM, o gente de otros partidos políticos...

(Remor de veus)

...muchísima gente haciendo cola...

(Continua la remor de veus)

Sí señor, sí señor, muchísima gente haciendo cola para firmar y a ustedes les molesta.

Pero mire, yo no tengo ninguna noticia como conseller de Interior que ningún funcionario en horas de trabajo haga esta función. Si usted la tiene lo denuncie. Pero mire usted, voy a decirle otra cosa, como usted es un defensor de la legalidad y de las libertades, nada más que tengo noticias de un funcionario temporal, de confianza, que está en la Delegación del Gobierno y estoy seguro que usted ya se lo ha dicho a su amigo, el

Delegado del Gobierno, que en horas laborales, con medios públicos...

(Remor de veus)

No, no (...) ninguna tinta. Está alimentando un "boff" o un "buff", la verdad es que no sé qué es. La verdad es que ese funcionario en horas laborales y con recursos públicos está escribiendo en contra de ciudadanos de estas islas. Esto es lo que no es de recibo. Yo les acabo de decir a ustedes un caso concreto, usted no...

(Remor de veus)

No, no, perdone un momento, usted no ha dicho nada...

(Continua la remor de veus)

¿Me deja contestar Sr. Diéguez?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

En definitiva, el Partido Popular ejercerá sus derechos, tal como la ley lo ampara.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 1555/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a petició d'aturada de recollida de firmes contra l'Estatut.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta, RGE núm. 1555/06, relativa a petició d'aturada de recollida de firmes contra l'estatut que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, després de totes les anades i vingudes del seu Govern i la seva posició personal sobre allò que havia de ser i allò que ha de ser la reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, jo me vull quedar amb la seva frase que deia, que ha dit insistentment: "volem el mateix que Catalunya".

Per tant, Sr. Matas, si la nostra proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears amb aquesta intencionalitat seva no romp Espanya, és també ben cert que la proposta de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya tampoc no romp Espanya.

Per tant, li demanam que deixi d'enganar la ciutadania. No se pot amb un mà demanar el mateix que Catalunya i amb l'altra mà recollir firmes contra aquesta pretesa demanda de tenir el mateix que Catalunya. No pot dir que la clàusula de més inversions, basades en el PIB que aportam a l'Estat és anticonstitucional i demanar vostès un 3%, que és menys rigorós tècnicament, però que va en la línia d'allò que se proposa a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Per tant, estam contents des del Grup Parlamentari Socialista que vostè se desmarqui de la teoria del Partit Popular a nivell nacional, de què això romp Espanya i aposti per un plantejament de finançament dins l'Estatut d'Autonomia semblant al plantejament del finançament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i semblant a la proposta que el Grup Parlamentari Socialista va presentar a la ponència parlamentària.

Per tant, com que jo no dubt de la seva coherència, estic segura que vostè ha demanat, ha exigit al seu partit aquí a les Illes Balears que aturi immediatament aquesta campanya de recollida de firmes per fer un referèndum anticonstitucional a Espanya, que enfronta espanyols contra espanyols, però sobretot enfronta i perjudica els interessos de la ciutadania de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, respecte al plantejament que vostè fa, dir-li que crec que el més important és que puguem dir als ciutadans què en treuran d'això. A mi m'agradaria saber si vostè està d'acord que tenim un dèficit històric d'infraestructures aquí, a les Illes Balears de 3.000 milions de pessetes i que juntament les puguem exigir.

Dos, la pregunta, com ha dit el meu company de Govern que se fa, a mi m'agradaria saber si està d'acord o no està d'acord, és: "Considera convenient que Espanya continuï sent una única nació allà on tots els seus ciutadans siguin iguals, en drets, obligacions, així com l'accés a les prestacions públiques?". Li puc garantir que hi ha molts de companys seus, no només de Madrid, sinó també de les Illes Balears, que estan d'acord que Espanya és una única nació.

I tercer, Sra. Armengol, avui no és un bon dia per part del Partit Socialista per parlar de coherència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. President del Govern, vostè no se llegeix les propostes que hi ha de la ponència parlamentària dels grups parlamentaris, pel que veig, perquè la proposta del Grup Socialista és una proposta ambiciosa, que resol els temes de finançament per a les Illes Balears, és una proposta que va en el sentit de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i d'Andalusia.

Jo li deman, està disposat a acceptar-ho sí o no? Aquesta és la millor proposta per a les Illes Balears, no la seva ridícula proposta que no és tal proposta. Per tant, Sr. Matas, està disposat a acceptar un estatut de primera per a les Illes Balears sí o no? Apostarà o no per les propostes que presenta el Grup Parlamentari Socialista sí o no a la ponència parlamentària?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Primer, estic disposat a acceptar el millor Estatut d'Autonomia, consensuat amb vostès, que pugui solucionar el problema del finançament de les Illes Balears, no se preocupi.

Dos, no m'ha contestat a si creu que Espanya és una única nació...

(Remor de veus)

I tres, insistesc, si li pareix avui no és un bon dia per parlar de coherència dins el seu partit. I si li pareix en tot cas, mantindrem l'esperit, com vostè fa amb l'ecotaxa, maldament no s'aclareixi i desgraciadament en aquest partit no comandi ningú.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 7606/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'aigües subterrànies.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7606/05 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'aigües subterrànies. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Andreu Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, perquè entengui com m'agradaria que fos aquesta interpel·lació, com fa un periodista a les entrevistes que publica un diari d'aquesta comunitat, jo voldria que féssim més que una interpel·lació, una reflexió

damunt aquest tema. A nosaltres, al Grup Socialista, com a molta altra gent, ens preocupen els temes de salut, els temes de salut pública i la qualitat de l'aigua que consumim és un element important a l'hora d'afectar o no a la salut dels ciutadans.

Aquesta interpel·lació se basa fonamentalment en les dades que la seva conselleria, a petició nostra, ens va facilitar. Per tant, li he d'agrair la quantitat important d'informació que ens ha duit una certa feina el seu anàlisi i processament. Aquesta informació se complementava amb una altra, que si a vostè li demanàvem com estava la situació a les aigües subterrànies, a la Conselleria de Sanitat li demanàvem com estava l'aigua a la sortida de les aixetes. La primera part l'hem tenguda, gràcies a vostè i a la seva diligència, la segona no l'hem tenguda. Desconeixem, fa un any que vàrem sol·licitar tota una bateria d'anàlisis d'aigües potables a la Conselleria de Sanitat, però i com se diu en castellà: "*la llamada por respuesta*".

Per tant, hem de pensar que les xifres que deuen donar aquestes aixetes dels domicilis dels ciutadans de les Illes Balears no deuen ser gaire satisfactoris perquè en cas contrari ens ho donarien. Vostè ha tengut la valentia de donar-nos unes xifres que no són gaire satisfactòries, però són les que tenim i són les que, no sent satisfactòries, des de l'acció de govern s'hi han de posar els instruments per poder-les fer més satisfactòries. Per tant, en primer lloc he de manifestar el disgust per no haver obtingut aquesta segona part de la informació que ens hauria permès completar aquesta valoració, aquest és realment l'objectiu.

I quina és la situació de les aigües subterrànies a l'illa de Mallorca, les quals bona part d'elles són captades per ser dutes a la xarxa de consum humà? Jo diria que la situació no només no és bona sinó que a determinades zones és bastant dolenta. Vostès, seguint la directiva europea de l'any 2000 en relació a aquest tema utilitzen i ho mostraré a les senyores i senyors diputats, la convenció de què aigua dolenta la farem de color vermell i aigua bona la farem de color verd. Aquesta és la situació, segons dades de la seva conselleria de l'illa de Mallorca. És a dir, una molt bona part, sobretot la part allà on està assentada la població perquè la quantitat de població que hi ha a la Serra de Tramuntana és relativament reduïda, està sobre uns aqüífers altament contaminats en nitrats. A més d'això, hem de tenir en compte la importantíssima salinització d'aquests aqüífers. Aquests aqüífers que en algun cas arriben a superar 15 vegades el límit recomanable de 350 ml. per litre.

Però fem una repassada general del sistema. En primer lloc li he de dir que a les xifres que ens han facilitat i les que hem pogut obtenir de la seva informació, possibilitada a través d'internet, que trobam que les analítiques que se fan són insuficients. Crec que hi hauria d'haver un control més exhaustiu, un control repetitiu perquè de vegades surten resultats absolutament sorprenents i no se veu que immediatament s'hagi tornat fer un anàlisi, almanco no ens han donat aquesta informació, que se torna fer un anàlisi per contrastar aquests resultats. Resultats estranys, com per exemple, ni citaré un perquè vegi el següent. A l'aqüífer de l'Almadrava, per exemple el mateix dia, la mateixa font o amb un parell de dies de diferència, passa de 181 ml. de clorur per litre a 1.025..., multiplica per 10 amb un parell de dies i no

pareix que això produeixi algun tipus d'acció complementària perquè expliqui una cosa tan rara. És com si algú hagués abocat allà un parell de sacs de sal a l'aqüífer i l'hagués salinitzat de cop, etcètera.

N'hi ha d'altres: alta incidència de nitrits a un moment on pràcticament no hi ha nitrats; això no és allò habitual, allò habitual sempre és que els nitrats superin els nitrits, no tot al contrari. Hi pot haver alguns procés desconegut però que no hem vist que això impliqui una multiplicació de les analítiques.

Després també trobam que s'incideix només en uns tipus d'elements nocius en els aqüífers però no uns altres, és a dir, no veim per què en alguna cosa no es determina, per exemple, la possible presència d'insecticides, alguna mostra. Que després es demostra que no n'hi ha?, bé, tampoc no importa fer anàlisis innecessàries.

Tampoc no se'ns donen resultats dels aqüífers 18-07. Es diu que no té, de les fonts. De Calvià, és a dir, a la mateixa zona. Llavors hem trobat que a determinats aqüífers, per exemple Ses Ufanès, d'Inca-Sa Pobla la zona de l'aqüífer de Llubí, el de S'Albufera, no es fan anàlisis més enllà de l'habitual, que són clorurs, nitrats, etc.; no es determinen nitrits, bromurs, fluorurs...; és a dir, que trobam que per la poca complexitat que duen aquestes anàlisis avui en dia no es tengui una sistemàtica més àmplia.

Bé, aquests són alguns elements que serien sobre el treball que vostè ens ha facilitat; però, bé, anem als resultats, anem als resultats.

Home, tenim l'aqüífer, i vostès ho diuen als seus propis informes, l'aqüífer més contaminat de tots, que és el d'Inca-Sa Pobla, contaminació per nitrits i per nitrats. En el cas dels nitrits arriba algun aqüífer, l'aqüífer de Sa Pobla, concretament, dins els subaquífers de l'aqüífer 18-11, que és Inca-Sa Pobla, en el mateix de Sa Pobla, hi ha nitrits a quasi tots els pous, s'arriba a deu vegades el límit màxim autoritzat, la qual cosa ja és importants, i en nitrits hi ha un pou exactament que multiplica per 200 el límit autoritzat. Tots sabem la incidència sobre la salut pública dels nitrats i dels nitrits i, per tant, directament, és a dir, allò que els nitrits poden fer sobre la salut de les persones, sobretot sobre la salut dels infants, però també quan aquests arriben a concentracions prou elevades l'acció que poden tenir sobre les canonades de plom, que encara sabem que són utilitzades a molts d'habitatges d'aquesta comunitat com a conduccions d'aigua, sobretot a la part forana, sobretot, que no han estat substituïdes per altres conduccions que són les recomanades. Per tant aquí hi ha un perill potencial.

Però no només ens trobam amb nitrats i nitrits, és que també ens trobam a determinades zones, entre elles la zona de Lluçmajor-Campos, set pous que superen el contingut màxim de bromurs. No voldria pensar jo que hi posen això per aconseguir efectes que sabem que tenen els bromurs sobre l'activitat humana, pensam que no és això i, per tant, s'hauria d'evitar aquesta existència.

També trobam bromurs als aqüífers de Palma, que són els explotats directament per EMAYA. Clar, no sabem si aquesta aigua és mesclada amb altra i la concentració de la que arriba

a l'aixeta del consumidor realment és irrellevant; no ho sabem perquè la Conselleria de Sanitat no ha volgut, no ha tengut a bé donar-nos la informació. Però en el cas de l'aqüífer de Na Burguesa, per exemple, es triplica la quantitat màxima permesa de bromurs, i en aquest mateix aquífer la quantitat de fluorurs, que també tenen efectes perniciosos sobre la salut pública, es multiplica per 8 el màxim tolerable.

Existeixen zones, naturalment, que es troben bé, que són explotades per l'empresa que subministra aigua a Palma. Són tant s'Estremera com Alaró, que els aquífers estan en bones condicions; suposam que aquesta aigua és mesclada amb aquesta altra de més baixa qualitat, però no ho hem pogut saber perquè la Conselleria de Sanitat no ha volgut donar-nos la informació.

Hi ha accions a fer, jo crec que sí. Voldria sentir-les a la seva interpel·lació. Sabem i podem intuir que les accions i els convenis que vostè recentment ha firmat amb el Ministeri de Medi Ambient, i anteriorment la Conselleria d'Agricultura amb el Ministeri d'Agricultura de Madrid, convenis que impliquen -si no m'equivoc- al voltant de 150 milions d'euros...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Crespí, per favor.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Vaig acabant, sí senyor, dues paraules més i acab.

Jo crec que aquests instruments de millora i d'eficiència de tot el tractament d'aigua, sigui per a consum humà sigui per a reguiu, millorarà l'explotació dels nostres aquífers, i segurament aquesta millora disminuirà la concentració. Però és que hi ha qualche banda en què és molt difícil, encara que extraguem menys, que la concentració no superi els màxims autoritzats per la normativa d'aigües potables i d'aigües subterrànies. Per això necessitaríem conèixer de vostè directament, i si no nosaltres també estam disposats a fer propostes en aquest sentit, accions, dues: una, la detecció del perquè es produeixen determinades coses que no són fàcilment explicables amb allò tradicional, és a dir, "això és culpa dels pagesos"; no és només culpa dels pagesos, ho pot ser, però no només; i, d'altra banda, quines accions farem per llavors, una vegada detectada l'etiologia de la contaminació posar-hi remei.

Esper la seva explicació en aquest sentit i llavors, a través de la moció subsegüent a aquesta interpel·lació, concretar ja les propostes que podríem acordar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Joan Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, vull agrair la petició d'aquesta interpel·lació al Grup Parlamentari Socialista perquè crec que és prou important, a part que -com molt bé ha dit el Sr. Portaveu- no cerc una brega, jo ho traduiré a un llenguatge que ens entengui tothom, sinó poder treure informació, i lògicament no és una brega perquè aquests temes crec que són temes claus, importants, on el Govern està fent una feina que crec que ens servirà avui per poder-la posar damunt la taula.

Primer de tot hem de dir que la interpel·lació anava dirigida a aigües subterrànies, i amb el meu equip no ens hem equivocat que aniria per nitrats, que no té res a veure inicialment dins el que és la gestió dels aquífers en general; els nitrats serien una part però no tot el que puguin representar. Per altra part, el que és la competència de l'aigua de l'aixeta és una competència per a Llei de bases de règim local totalment municipal; ho diu un que ho sap, totalment municipal, amb la qual cosa el Govern pot intentar ajudar, que és el que li pertoca, i els consells també poden ajudar, que és el que els pertoca, que és el que estan fent, tant els consells com el Govern.

A l'hora de donar resposta a aquesta interpel·lació ens veim obligats a haver de dir que aquesta feina que duim endavant en el tema de la gestió dels aquífers el Govern balear l'inspira en dos temes: el Pla hidrològic balear i el Pla hidrològic nacional en el que afecta l'annex 2 a les inversions per a Balears i, a la vegada, la directiva marc de l'aigua. En concret el Pla hidrològic fixa entre els seus objectius fonamentals (...) els recursos disponibles per a una explotació sostenible, assegurar la quantitat i la qualitat d'aigua subministrada per als proveïments urbans, garantir la protecció d'ús d'uns recursos hídrics naturals de bona qualitat -entronc dins el que vostè plantejava-, preservar unes zones específiques per al proveïment urbà fins ordenar i racionalitzar l'explotació dels sistemes hidràulics i, en particular, definir les normes que s'han de complir a l'hora d'explotar les unitats hidrogeològiques. Finalment l'esmentat pla hidrològic aposta per definir tant les normes d'actuació i les obres necessàries per prevenir i pal·liar els danys causats en situacions de sequera i d'inundacions, com les passes a seguir per tal de conservar el medi ambient. El segon pilar normatiu que inspira l'actuació del Govern de les Illes està, en matèria d'aigües subterrànies, a la directiva marc del sector de l'aigua, és a dir, la Directiva 2000/60 de la Comunitat Econòmica Europea.

Després hi ha dues formes d'actuar que ha tengut el Govern. Primer, un bloc normatiu i després un bloc d'accions que és allò que vostè al final em demanava que, si podia, l'hi digués. En el bloc normatiu, per no fer-me llarg, les actuacions normatives han estat: fer pous no és fer forats, fer pous no és fer forats; només adoptant unes mesures constructives adequades es podrà evitar que els pous serveixin com a via que no pugui transmetre la contaminació. I una segona qüestió: s'ha de garantir que la construcció d'un pou es fa correctament i que tengui competències clares qui el dirigeix i qui l'executa, el facultatiu; s'ha de fomentar una formació adequada d'operaris, d'empreses, i també s'ha de preveure un règim sancionadors que a aquells que infringeixin aquesta normativa. Totes aquestes coses ja estan aprovades. Som l'única comunitat de l'Estat espanyol que a l'hora de construir pous els fa cementar per assegurar la seva no contaminació, semblant a allò que ha

passat a Santa Gertrudis, a Eivissa: si els pous de Santa Gertrudis estiguessin tots cementats la contaminació que es donava a l'aquífer superior no hagués passat mai a l'aquífer inferior. A Santa Gertrudis va ser el que va passar.

Per altra part l'altra normativa que hem tret és que per fer un pou de menys de 7.000 metres cúbics/any és necessari obtenir permís, cosa que no passa a la península que, per fer un pou de menys de 7.000, el poden fer sense obtenir permís. L'altra és que és necessari aprofitar cada litre d'aigua i s'ha d'avançar cap a la universalització de mesures d'estalvi com la fontanella de baix consum i els comptadors individuals, decret que entrarà en vigor, si no hi ha res de nou, devers el mes de maig d'enguany, ja.

Per altra part els pagesos han de gaudir de l'aigua necessària per a la seva activitat sempre que la situació dels aquífers ho permeti. El que no pot ser és que si encara hi ha gent que vol fer de pagès hàgim d'estar pendents d'un banc d'aigua que no va funcionar mai ni s'hi va apuntar ningú, i que aturem segons quines activitats agrícoles que necessiten aigua. I per altra part s'ha de recuperar el cost del servei de depuració d'aquells sectors que en treuen un profit econòmic, particularment allò dels camps de golf, encara que ho hem de fer compatible amb la gratuïtat, per raons socials, per als usos agraris, que ha de ser gratuïta i, a la vegada, d'interès públic per a reg de jardins o carrers amb aigua depurada.

Totes aqueixes normatives han configurat un conjunt de decrets al llarg de quasi tres anys que fan possible reordenar els temes i controlar-los, per la qualitat.

Per altra part vostè feia referència, parlava d'uns mapes que són els mapes de l'IGME. L'IGME depèn del Ministeri d'Educació de l'Estat espanyol, i el Govern balear té un conveni de més de 100 milions de pessetes, més de 600.000 euros, per cinc anys, quatre o cinc anys, i tots aquests controls dels pous que es fan a Balears per controlar els nitrats i els nitrats i altres coses, nosaltres, per a més seguretat, i també vostès per a més seguretat supòs que ho feien, els continuem fent amb aquest organisme oficial que depèn del Ministeri de Medi Ambient i que és el que fa aquesta feina, feina que lògicament li vàrem passar. Quan vostè mostrava el mapa, aquest mapa, aquest mapa resulta que és el mapa on ens marca quin nivell de nitrats tenim. El més important del mapa és veure quines..., d'aquest mapa de Mallorca que mostrava vostè, però també el mapa de Menorca; nosaltres tenim un problema al centre de l'illa de Mallorca, un poc cap al llevant, a Manacor, i després a l'illa de Menorca cap a la zona de Maó; en canvi a Eivissa i Formentera, tota la resta de Menorca o la part més important on viuen els ciutadans a les Illes Balears, que és Palma, no hi ha aquest problema de nitrats, problema que tenien l'any 91, abans de la ridiculitzada Operació Vaixell i després de la malmenada dessaladora de Palma, que ha desaparegut i ja no hi ha un problema de nitrats a Palma.

I aquí entren les accions. Però abans d'entrar a les accions a mi m'agradaria poder dir-li un tema d'aquest document que vostè ha manejat de l'IGME, i això és la dada per a mi més important que donaré avui: després de molts d'anys, després de molts d'anys, si no vaig equivocat des de l'any 1987, per primera vegada baixen els nitrats a Mallorca i a Maó, i a

Menorca. Continuem superant els mínims establerts, però realment baixen, per primera vegada; cada any havien anat pujant i això ha anat baixant. Per què comença a baixar? Hem d'apuntar..., els nitrats hem de dir que parlem de matèria orgànica; bé, és evident que a Balears s'ha anat fent una aposta en tema de depuradores, però també hi ha una gran feina dins la Conselleria d'Agricultura que és el tema de les purines de les granges. O un exemple de la Conselleria de Medi Ambient que, quan enguany ha tret les subvencions més importants per a parcs a les Illes Balears en el que fa referència al parc de s'Albufera des Grau, el consens que hi ha hagut amb els propietaris ha estat que les subvencions més importants vagin per al tema de les purines, i el Govern està pagant el 70% de les inversions en aquest cas als pagesos que estan dins el parc natural des Grau a Menorca, del 70% per arreglar el tema de les purines.

Molt bé, això ha estat un poquet la qüestió. Però l'altra part ha estat reduir les extraccions, és a dir, allò que al PP no se li hagués imputat mai és el que està fent i, clar, aquí els nombres canten. Per exemple, hem passat a reduir el que eren extraccions importants. Per què a l'aquífer d'Inca, Sa Pobla, Llubí, Muro està baixant el tema dels nitrats? Molt senzill, dos temes: primer de tot, la gestió per part dels pagesos i les pageses d'aquests darrers deu anys, des de l'any 92, ha canviat brutalment a l'hora d'abonar els camps, brutalment; qui no ho coneix ho té difícil d'assimilar i tot, a mi i tot, que ho conec, a vegades m'escarrufa com han estat capaços ells d'evolucionar d'una forma increïble, en positiu, per la qual cosa això ja ha minvat. I l'altra és que hem reduït les extraccions d'aigua d'aquell aquífer en el cas, per exemple, de sa Marineta; estam parlant d'extraccions de l'any 2002 de 7.200.000 litres a extraccions de l'any 2005, tancat, 2.226.000 litres, és a dir, que estam parlant de 5 milions de metres cúbics menys. I, en canvi, en tema de producció d'aigua dessalada estam parlant l'any 2002 de 18 milions de metres cúbics a una producció d'aigua dessalada avui, o a 31 de desembre, de 28,096 milions de metres cúbics, amb la qual cosa el que has fet ha estat produir més aigua dessalada i treure menys aigua de l'aquífer, en aquest cas de sa Marineta, que és tot el que pugui empènyer aquest aquífer de sa Marineta tant per al cabal ecològic que necessita s'Albufera de Mallorca com el que pugui empènyer en aigua dolça, que hi hagi més aigua dolça i podrem baixar el tema dels nitrats, està donant aquesta dada que li dic que per primera vegada després de més de 20 anys estan baixant els nitrats de les Illes Balears, i ho imputo a aquests dos temes: Marineta i gestió dels pagesos.

Els convenis que vostè deia, els convenis serviran. Què es produeix aquí? Un compliment del Pla hidrològic de les Illes Balears aprovat la legislatura del 96 al 99, ratificat a Madrid la legislatura del 99 al 2003, aprovat per unanimitat també a Madrid en el Consell de l'Aigua -la consellera Rosselló va ser present en aquesta aprovació-, i que du totes unes inversions a l'annex 2 que eren declarades d'interès general que s'havien de tirar endavant. Què hem de fer? Molt senzill: connectar la via d'Alcúdia amb la badia de Palma; això ja està fet amb moltes traves per part de segons quins grups, no el seu, però està fet. L'altra qüestió, interconnectar Consell amb s'Estremera, que està dins el conveni, que aquesta obra la paga el Govern balear.

Després, en el que fa referència a Mallorca, les dessaladores mirar que hi hagi uns contractes més llargs perquè es pugui fer una connexió de Llubí, no per agafar aigua de Llubí sinó la que es ficarà de les dessaladores d'Alcúdia més la que podem reconduir de Sa Costera, cap a Maria de la Salut, cap a Petra i Ariany per arribar a Manacor; i, per altra part, una altra artèria que sortiria de la mateixa dessaladora de Palma per connectar amb Algaida i Porreres. Això seria el plantejament d'aquesta legislatura. Jo ja m'he reunit amb tots els batles de la comunitat del Pla, ja els vaig comentar aquest tema ara fa un mes i mig i estan totalment d'acord amb aquest tema. I després una altra artèria que sortirà de la dessaladora de Palma a Marratxí, que hi ha un problema també important.

En el cas de Menorca la dessaladora només té dues funcions: una, subministrar aigua en els moments més complicats de l'estiu i, l'altra, recarregar aqüífers, tal com demanen tots els partits polítics de l'illa de Menorca. I en el cas d'Eivissa interconnectar Sant Miquel i Sant Joan, fer un depòsit a Sant Rafel, dur cap a la Cala Tarida un tros que falta connectar més el ramal de Platja d'en Bossa amb un depòsit també molt important.

I després la clau, el més important de tot: Formentera. La Mola no té en aquests moments aigües brutes i la Mola no té en aquests moments aigua potable, l'han de dur en camions.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Vaig acabant, Sr. President. I aquí es fa una inversió que té 4 milions d'euros, que aquesta també la paga el Govern balear, que tindrà aigua potable i aigües residuals a la zona de La Mola.

Tot això ens ha de dur que lògicament els ajuntaments tendran una aigua de qualitat, l'aigua de la dessaladora, la que podem ficar de Sa Costera i aquella que el cabal ecològic ens deia així de sa Marineta dins els nivells que li he dit, de 2 milions, 3 milions de metres cúbics. Tot això ens durà aquest tema. Allà on no arribi la interconnexió serà necessari, i això ho plantejarem al llarg d'aquest any i ensenyarem quina seria la inversió 2007-2011, però la inversió fins al 2007 és aqueixa que li he contada jo.

Tota aquesta història -i acab, Sr. President- ens du a una inversió que, clar, espanta, la inversió: estam parlant que aquesta inversió..., estam parlant de 197 milions d'euros que s'han invertit fins ara, fins al 2006, respecte als 81 milions que es varen invertir tota la passada legislatura, més els prop de 190 milions més que són els convenis. Estam parlant de prop de 62.000 milions de pessetes a invertir en tema d'aigua. Per què?, per fer descansar els aqüífers; la política, per exemple, de l'aqüífer que vostè ha dit més malmenat, que és el d'Inca-Sa Pobla, en aquests moments amb l'empresa que explota aquest aqüífer s'està arribant a un acord d'aturar un pou i reduir-ne si i, a la vegada, anar a un altre aqüífer a recuperar aquesta aigua que necessita, per exemple, Alcúdia.

Al final, què és allò important? Que tenim les coses clares, una normativa molt, molt clara que assegura que els pous es fan en condicions, un control independent que fa el Ministeri d'Educació i unes infraestructures que pegen de tot aquell pla hidrològic que ja el president Jaume Matas quan era president va aprovar, i vostès també, i que quan era ministre va declarar d'interès general, i que ara avui, amb el seu ministeri, hem pogut acabar de firmar el que es va començar aquell dia. Resolem, en definitiva, un problema estructural que tenia Balears sense fer renou ni fer comèdia, sinó garantint que en poc temps aquest problema dels nitrats que vostè planteja a les Illes Balears haurà desaparegut, perquè sabem que fa molts d'anys que hi ha nitrats, i el que no podem fer mai d'això és culpar el passat, perquè el passat eren fosses sèptiques, el passat era una agricultura intensiva, i això és el que som nosaltres, fills d'això i, en aquest cas, hem de deixar de parlar d'això per fer allò que hem decidit fer: depuradores i totes aquestes coses.

Només una cosa del Sr. Jaime Palop, director general d'Aigües...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

...quan va venir a Balears a inaugurar la dessaladora de Palma: "*Como se gestiona el agua en Baleares es la forma en que se ha de hacer*".

Moltíssimes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc he de dir que respecte a la interpel·lació que ha presentat el Partit Socialista nosaltres hem de dir que ens sembla interessant que surti en aquesta cambra un tema com aquest per parlar de la contaminació de l'aigua i de la contaminació dels aqüífers, perquè és una qüestió que, tot i que a algú no li agrada fer història, se n'ha de fer perquè no queda més remei, idè evidentment ve de molt enrere precisament un problema de contaminació que existeix a les nostres illes, sobretot a determinats aqüífers respecte en aquest cas, pel que ha comentat a més el portaveu del Partit Socialista, pel que fa a nitrats i a nitrats, així com també a bromurs, la qual cosa evidentment té conseqüències respecte a l'aigua de boca i per tant a l'aigua que es beu.

He de dir que tot i que nosaltres hem escoltat amb moltíssima atenció les propostes que té el Govern respecte d'aigua, també jo voldria com a mínim dir una cosa al portaveu

del Partit Socialista, i és que ja fa..., concretament l'any 99 el Sr. Matas va dir que amb la dessaladora de Palma s'havia arreglat tot el tema de l'aigua a Mallorca; vull dir que aquí, amb aquestes coses, de tant de dir que tot s'ha arreglat, nosaltres esperem que..., el tema de l'aigua és un tema complex i evidentment les actuacions que s'han de dur a terme són a curt, a mig i a llarg termini i sobretot s'han de basar en una bona gestió, però també en tot el que fa un bon estalvi i sobretot no sobredimensionar territorialment les nostres illes perquè l'aigua sigui un bé que pareix il·limitat.

Dit això -entrar dins el tema de nitrats i nitrits- jo sí que voldria dir que efectivament tal com s'ha dit la contaminació que provoquen els nitrats i els nitrits és bàsicament per dos temes, i ho sap tothom, per una part els fertilitzants i tot el que són els adobs nitrogenats que utilitzen a l'agricultura, que sí és cert que ha canviat amb els anys, però el cert és que encara es continua utilitzant una agricultura intensiva i uns importants adobs d'aquests tipus, la qual cosa genera els nitrats i els nitrits; i també, per altra banda, el clavegueram a causa d'una mala depuració, com és el cas -per concretar perquè és un tema estudiat i és un tema que és públic-, en el tema dels fertilitzants o el tema dels adobs nitrogenats, allà on hi ha més problemes és a Sa Pobla, per tema de qüestió de composts químics a l'agricultura, i en el tema de clavegueram allà on hi ha més problemes és a la unitat de Manacor.

Davant això és evident que s'han de fer moltíssimes actuacions. Ja se n'han dit una sèrie que són evidentment molt adequades, que és millorar, per una part, tot el tema relacionat amb la depuració. És un element clau, desgraciadament encara hi ha lloc on hi ha moltes fosses sèptiques i s'hi ha de fer una feina important, tot i que la legislació europea obliga que des del gener del 2006 obligatòriament tot ha de tenir depuració com cal. I, per altra banda, també respecte a una bona tasca que hauria de fer Agricultura. Dic tot això perquè crec que en tema de contaminació de l'aigua és un tema -ja dic- complex, però que sobretot hi ha d'haver col·laboració entre distintes conselleries, que hi ha d'haver col·laboració entre la Conselleria -evidentment- de Sanitat, però d'Agricultura i de Medi Ambient per intentar evidentment posar fil a l'agulla.

Nosaltres el que no hem esbrinat -pot ser el Sr. Crespi ho esbrini millor- és què han fet les distintes conselleries, en aquest cas la Conselleria de Medi Ambient és qui ens ha parlat, però s'han fet en aquesta legislatura per minvar el tema de la contaminació sobretot per nitrats i nitrits a causa de fertilitzants o adobs nitrogenats. Nosaltres no coneixem cap pla que hagi fet la Conselleria d'Agricultura respecte a intentar fer bones pràctiques. Jo vull recordar, per exemple, que sí que es va aprovar en el 2000 una ordre per designar les zones vulnerables en relació a la contaminació per nitrats perquè des d'Europa s'havia rebut una carta on es deia que si no es feien actuacions ja es posaria una multa, se sancionaria el Govern de l'Estat i per tant el Govern de les Illes Balears perquè no feien actuacions en el tema dels nitrats, i Sa Pobla era una de les zones contaminades. Es va fer aquesta ordre per intentar que la Conselleria de Medi Ambient fes una sèrie d'actuacions sobretot de laboratori, és a dir, de dur un seguiment dels nivells de nitrats i nitrits, però la Conselleria d'Agricultura no sabem si ha posat en marxa un codi de bones pràctiques en aquest àmbit.

Per tant nosaltres considerem que en això és molt important que hi hagi coordinació, que surti a la llum i s'informi de manera clara la contaminació que poden tenir els distints aqüífers de les Illes que bàsicament, com dic, és per la utilització d'adobs nitrogenats a l'agricultura o, si no, per una mala depuració o una situació -diríem- de clavegueram molt deficitària.

Per tant nosaltres diríem que es faci aquesta tasca, com dic, de col·laboració, sobretot que es facin plans de bones pràctiques en el tema d'agricultura i que Sanitat també s'involucri en aquest tema.

Jo per acabar, i si més no per fer algun esment a algunes coses que sí s'han esmentat, voldria dir al Sr. Crespi que la normativa, jo almanco com a diputada desconec si hi ha normativa nova en aquesta legislatura respecte al tema de contaminació dels aqüífers o contaminació d'aigües, perquè si més no se'ns ha parlat de normativa però una normativa distinta que, evidentment, fa tota una..., ja s'ha dit que se cemenen els pous, però per exemple no es planteja si hi ha d'haver extraccions o no, i si salinitzen més extraccions, a més extraccions hi ha més salinització i a més extraccions hi ha més contaminació, i per tant entenem que tot això és una normativa que pot estar bé, nosaltres no entrarem a valorar-la, però sí que creim que la normativa respecte a contaminació en aquest moment no existeix prou i pareix que es va aturar amb aquella ordre que es va fer l'any 2000, amb la qual cosa ens ho podria esbrinar o ens podrien donar més informació.

I ja per acabar he de dir que en el tema que baixin els nitrats i els nitrits jo crec que s'ha d'anar alerta a dir segons què per una raó, i és perquè els nitrats i els nitrits baixen per una raó efectiva, i és certa, jo ho he sentit: que hi ha menys extraccions. És evident, que hi ha menys extraccions; primer perquè ha plogut més i hi ha més volum d'aigua dins els aqüífers, i si aquest tema no és un tema en el qual pareixi que és una qüestió menor, jo voldria recordar aquí que precisament fa una sèrie d'anys hi havia sequera, ara no n'hi ha, suposadament n'hi haurà d'aquí un poc.

I per altra banda, el tema de les dessaladores, jo sí voldria dir les dades ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ... les dades de Palma ho diuen, i és que evidentment es treu més aigua de sa Font de la Vila i d'aqüífers determinats que de la dessaladora, amb la qual cosa jo crec que aquí s'ha d'anar molt alerta amb les dades que es donen. I l'important, i per acabar, és que entrant dins el tema de la interpel·lació a nosaltres ens agradaria conèixer si hi ha més normativa sobre la regulació de la contaminació de nitrats i nitrits i bromurs, perquè en realitat la desconecem si és que se n'ha fet de nova a partir d'aquesta data.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Coincidim amb els portaveus que m'han precedit, fins i tot amb el conseller, a qualificar aquesta interpel·lació presentada pel Sr. Crespí del Grup Socialista de molt interessant i d'oportuna. Crec que parlar de la qualitat de l'aigua és un tema prou important com perquè sigui debatut en aquesta cambra i perquè de la qualitat de l'aigua depenen moltes coses i principalment la salut humana, la salut de les persones.

És una llàstima que no s'hagin pogut obtenir les dades de la Conselleria de Consum, de Salut, perdó, perquè hauria estat un contrast prou interessant per saber les polítiques que es duen a terme a la xarxa intermèdia, que és el recorregut que fa l'aigua des dels pous fins que arriba a les aixetes dels domicilis particulars. El tema de la contaminació dels aquífers és un tema vell, és un problema estructural de Mallorca, de les Illes Balears en general i de Mallorca, sobretot, per mor que les aigües subterrànies són quasi bé l'única font d'aquest medi que tenim a les Illes Balears i constitueixen un bé públic de màxim interès i que per tant és necessari conservar. Però la contaminació per diferents motius, ja sigui per unes extraccions, per una sobre explotació dels pous o per una contaminació que pot venir de molt diferents mesures, com puguin ser els adobs agrícoles i fins i tot els abocaments incontrolats per fosses sèptiques i per indústria química que es feia antigament en els torrents, llavors és un problema que arrossegam des de fa molts anys.

El problema de la contaminació per nitrats i nitrats ha estat un problema que ha causat fins i tot a certes èpoques alarma social, perquè a diferents municipis, la zona de Manacor és un d'ells, hi ha hagut una forta contaminació que ha posat en perill la salut humana i fins i tot s'han hagut de fer fortes inversions per part dels ajuntaments en posar sistemes de depuració, sistemes d'osmosi inversa, per pal·liar aquesta contaminació i per a no afectar negativament la salut. Per tant, jo diria que el problema de les aigües és un problema estructural i s'haurien de fer unes polítiques transversals, afecten diferents àmbits del Govern, diferents conselleries, afecten Medi Ambient, afecten Salut, afecten Agricultura i també afecten ajuntaments que són els encarregats del proveïment d'aigua als domicilis.

Les solucions que s'han aportat per part de la Conselleria de Medi Ambient evidentment no són negatives en absolut, sinó que són a llarg termini, però són passes que s'han d'anar donant una rera l'altra, però també hem de dir, i fent referència a aquest conveni i sobretot al conveni que es va establir entre la Conselleria de Medi Ambient i l'Institut Geològic, que és el que fa aquestes anàlisis, les darreres dades que tenim és que constaten una reducció de les extraccions i una pujada del nivell freàtic dels pous, però no constaten una millora sensible de la contaminació dels aquífers. I el que hem pogut esbrinar d'aquests darrers informes és que tant els pous de la zona d'Andratx, com Inca, sa Pobla, com Calvià, com Palma, com sa Marineta, com Manacor, com sa Marina de Llevant i

Llucmajor i Campos, estan fortament contaminats amb clorurs, amb bromurs i amb nitrats alguns d'ells. Per tant, creim que és urgent que es prenguin aquestes mesures perquè hi és per enmig el tema de la salut i tenim l'obligació entre tots d'aconseguir una bona gestió de l'aigua i una bona qualitat de l'aigua perquè arribi a tots els domicilis.

Una altra cosa de la qual no s'ha parlat i crec que és molt important és que no només s'han de fer polítiques de regeneració de pous i de mescla, que és, en definitiva, el que soluciona el problema, soluciona la disminució de la concentració dels ions clòrics, dels ions nitrats, sinó que no s'ha parlat de l'ús racional de l'aigua. I jo crec que aquí encara s'han de denunciar alguns fets que continuen en el temps i és el reg de camps de golf amb aigua de pou. Encara avui en dia hi ha quatre camps de golf a les zones més sensibles que reguen amb aigua de pous aquests camps de golf, per tant crec que s'hauria de posar fil a l'agulla i no permetre aquests abusos i sobretot que, a més de fer una gestió racional de l'aigua, també s'hauria de fer un ús racional de l'aigua.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Popular me sobra temps, primer de tot perquè, Sr. Conseller, nosaltres donam suport al cent per cent la seva gestió davant la Conselleria de Medi Ambient i sobretot, i és del que avui es tracta amb aquesta interpel·lació del Grup Socialista, la política relativa a recursos hídrics i aigües subterrànies que du a terme la seva conselleria dins la nostra comunitat autònoma.

Com bé ha dit vostè, hi ha dos referents normatius importantíssims que marquen la nostra política, que són el Pla hidrològic de les Illes Balears i el nacional i la Directiva marc de l'aigua. I sobretot i molt important, jo crec vostè, com a conseller, des de la seva conselleria són les actuacions normatives que s'han anat duent a terme, sobretot l'Ordre de dia 23 de desembre del 2003, que regula els paràmetres d'explotació autoritzables i estableix les normes de fonamentació de sondejos dels pous. Una de les coses pioneres de l'Estat espanyol perquè és la primera vegada que s'exigeix fonamentar els pous per tal de protegir i no contaminar el domini públic hidràulic. Per tant, per a nosaltres, a part de tota la resta que dins aquesta norma hi ha, és un dels temes importants a destacar.

A nosaltres ens ha semblat molt interessant, Sr. Conseller, la seva explicació perquè, la veritat, fa quatre anys que no sabíem el que passava realment a la nostra comunitat, ni sabíem com es feien les coses i avui no podem dir el mateix. Les depuradores es van trobar en un estat lamentable, avui han millorat moltíssim, s'han fet inversions milionàries d'euros, a més a més de construir-ne de noves.

És molt important el que ha dit el portaveu socialista de què s'ha de fer prevenció i s'ha de fer actuació i açò és precisament el que es fa. Avui tenim uns plànols molt detallats de cada illa sobre els nivells de nitrats, d'on hi ha més nitrats a Mallorca, a Menorca i a Eivissa i aquesta és una de les feines més importants: detectar els punts pitjors per poder actuar i prevenir.

Com bé ha dit també vostè, i ho he de recalcar, les causes principals sabem que són, per una part, les restes orgàniques, i per l'altra també els abonaments químics d'origen agrícola. I una de les feines més importants que s'han fet, que són les accions que la conselleria du endavant, juntament amb la Conselleria d'Agricultura que subvenciona el 70% per a fertilitzants, sobretot a Menorca, crec recordar que és així; també les inversions milionàries que es fan, a part dels convenis amb el Ministeri de Medi Ambient; s'han reduït les extraccions, com vostè ha dit, gràcies també a l'ajuda dels nostres pagesos que han canviat moltíssim la mentalitat en aquests deu anys, i també reduir, com ha dit vostè, les extraccions. Una dada importantíssima és que avui per avui 5 milions de litres menys és molt important de cara a poder reduir tots aquests nitrats, nitrats, etcètera.

Un altre tema important i que avui jo mateixa li he demanat és el tema de les dessaladores, també és important per fer descansar els aqüífers i tenir l'aigua de més qualitat.

I per acabar també, una feina que vostè jo li reconec que la fa beníssim són les reunions i col·laboració amb totes les institucions implicades, ajuntaments i diverses conselleries, com la d'Agricultura. Nosaltres l'animam, des del Grup Parlamentari Popular, Sr. Conseller, a seguir endavant amb aquestes polítiques d'acció per arribar a solucionar aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Crespí.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Moltes gràcies. Per concloure aquest debat jo agraesc tota la informació que ens ha donat el conseller. És a dir, jo crec que la conclusió d'un debat com aquest ha de ser, bé, estam caminant, jo crec que avançam cap a la solució dels problemes. No obstant, hem de ser conscients, i amb això també contestaria una frase que ha citat del Sr. Matas en relació amb la dessaladora, que va dir que això ho arreglava tot i per a sempre, doncs, jo, el meu principi de Peters modificat, diu que mai s'arregla tot i manco per a sempre. I per tant apareixeran nous problemes, és ver que ha disminuït la concentració, però convé tenir serioses estadístiques bastant llargues per veure que hi ha un canvi de tendència; en mallorquí deim que una flor no fa estiu, és a dir, hi ha una bona florida sí, però una flor no fa estiu. Anem a veure que això és ver, podem pensar que això ha de ser així perquè l'extracció s'ha reduït, l'abocament d'aigües residuals s'ha reduït considerablement, per tant l'aportació de matèria orgànica, producte inicial cap a la formació de nitrats i finalment nitrats, lògicament ens ha de fer pensar que això és així.

Però ja concretant, és ver, jo no ho he citat, els resultats que vostè ens ha facilitat es fan a través de l'Institut Geològic i Miner, però bé és cert que jo crec que aquestes anàlisis s'haurien de millorar una mica, hi ha coses que no determinam mai; bé, i per què no convendria determinar, per exemple en alguns casos que puguem sospitar la possibilitat, bé, presència de qualque tipus de metalls, d'òrgans fluorats, productes que puguin provenir dels insecticides, etcètera, hi ha algunes coses que jo pens que, no cada setmana ni amb la periodicitat dels nitrats o dels nitrats o dels clorurs, però que convendria qualque vegada fer-ne una determinació per no endur-nos una sorpresa de cop i volta.

Una cosa en què no coincidesc amb el conseller i que ha dit, jo no sé si s'ha equivocat quan ho deia, parlava de Palma; bé, no és ver que els aqüífers de Palma estiguin millor, jo crec que, bé, tal vegada jo no he consultat les anàlisis de fa vint anys, però com que hem dit que no miraríem el passat per a no donar la culpa, jo no sé si estan millor o pitjor, el que sé és que estan malament, estan molt malament. Na Burguesa, l'aqüífer de na Burguesa, clorurs fins a 15 vegades el valor màxim autoritzat, vaja, això és per tenir una hipertensió de cavall, si tu prens pastilletes perquè no te pugui la pressió, però llavors t'envergues aquesta aigua -que ja ho sé que me dirà que la mesclen amb la de la dessaladora de tal i al final no-, però és un aqüífer enormement salinitzat i això té altres conseqüències. Bromurs, tres vegades, na Burguesa, fins a tres vegades el límit; clorurs, fins a vuit vegades el límit. Home, si això és un aqüífer recomanable, deixem-ho anar, no tudem l'aigua de la dessaladora posant-n'hi d'aquesta, deixem-la que millori ella tota soleta. L'aqüífer dit de Palma, un 70% dels pous tenen nitrats, fins a sis vegades el límit; nitrats, fins a 45 vegades el límit, nitrats. Per què es produeix això? Jo és que voldria, per què hi ha tants de nitrats aquí? És a dir, quina font de contaminació nitrogenada, no acabat el procés d'oxidació, perquè fixi's que en proporció hi ha molt més nitrats del normal, vol dir que el procés que sofreix el nitrogen a la naturalesa, que és anar-se oxidant fins arribar a nitrats, aquí de qualque manera hi ha una aturada, analitzar-ho més profundament. La conselleria disposa de tècnics prou qualificats per fer un estudi detallat d'aquest tema, a mi m'agradaria que es fes.

És a dir, *a Dios rogando y con el mazo dando*, Sr. Conseller, és a dir, eixamplem les carreteres, hi estic d'acord, però també intentem evitar que s'utilitzi tant el cotxe, feim les dues coses. Per tant, milloram o disminuïm l'excessiva extracció d'aigua, però també controlem aquelles aportacions d'una substància que està tant per damunt del permès que aquell aqüífer s'haurà d'explotar molt poquet perquè la concentració baixi tant. És a dir, compti, si la concentració supera 45 vegades el nivell màxim, el volum perquè arribi al nivell màxim ha d'augmentar 45 vegades, és molt d'augment del volum, no sé si n'hi cap tanta d'aigua en aquest aqüífer. Per tant, eh, l'aqüífer de Manacor arriba a 700 vegades, qualque pou, 700 vegades el nivell màxim de nitrats, això pot tenir conseqüències greus en la salut. Ja sé que no dispòs de l'aigua de l'aixeta, i vostè a tirat un *capotillo*, perquè no ha estat molt, a la seva companya d'escó dient que això ho controlen els ajuntaments. Sí que ho controlen els ajuntaments, però la responsabilitat de la salut públic és de la conselleria, i si és

necessari doncs ha d'actuar damunt l'ajuntament, la seva competència està per damunt la municipal.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Crespí, per favor.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Per tant, aquest és un debat, jo el que hauria agraït a la conselleria és que m'hagués facilitat aquestes dades perquè tal vegada després veurem que des de l'aigua de l'aqüífer a l'aigua de l'aixeta doncs hi ha una notable diferència. I per tant la gent no té perquè almar-se, vull dir, l'ocultació d'informació sempre dona mal què pensar, per tant, si no hi ha res a amagar o fins i tot si les coses no són el que un voldria, doncs expliquem i cerquem-ne conjuntament solucions.

Bé, jo, vostè ha apuntat algunes coses que encara queden per fer, nosaltres esperem fer una moció constructiva en aquest sentit i en la línia de la meua intervenció i esperem que la cambra li doni el suport, que al final serà en benefici de la salut dels ciutadans d'aquesta comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Agrair la intervenció dels portaveus, tal vegada discrepar un poquet de la portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, perquè jo crec que hi ha coses que són importants.

Vull aclarir al Sr. Crespí el primer de tot que jo en cap moment he dit, i ho podrà veure al *Diari de Sessions*, que els aqüífers de Palma estiguin bé; era la darrera part de la meua intervenció que feia referència a les accions i posava per exemple que el fet d'haver tengut a un moment donat el vaixell, tan ridiculitzat, o el fet de posar la dessaladora de Palma, al dia d'avui l'aigua que reben els ciutadans de Palma és de perfectes condicions. Perquè parlàvem vostè i jo del tema de nitrats, és que aquí hem superposat dos debats, *el estado de aquí abajo* i l'estat de l'aixeta, la qual cosa nosaltres mateixos hem de saber diferenciar, en el sentit que jo feia referència que l'aixeta no té el problema dels nitrats que tenia -això a Palma-, que quasi és el 50% d'això, no discutec en cap moment que l'estat dels aqüífers de la zona de Palma també puguin tenir problemes.

A mi m'agradaria dir que les dades que tenim del Ministeri d'Educació no són dades a data de gener ni febrer ni març, són dades fetes al llarg de tot l'any passat; no té res a veure el que ha plogut aquests darrers dies, no han baixat els nitrats, no, però això és una qüestió, Sra. Rosselló, que és un problema que ho ha fet el ministeri, hi ha una ministra del Partit Socialista que hi és i que són les dades de l'any 2005, no són les d'ara, és a dir, no tenen res a veure amb aquestes pluges.

I després hi ha un fet objectiu, és ver que una flor no fa estiu, és ver això, però el que sí fa estiu és que després de 23 anys en què pujaven cada any els nitrats han baixat. Com fan

fotos i gasten diaris i televisor quan es posa neu al Puig Major o es posa a la platja, hi ha diferència del dia que es posa a la platja d'Alcúdia a què cada any es posa al Puig Major. I això és un fet tan important que amagar-ho és increïble.

I per què hi ha nitrats? Per una qüestió senzilla, molt senzilla: pous negres, foses sèptiques, purines. Vostès me demanen transversalitat en agricultura i sanitat, la tenim, aquest 70% de subvenció que donam per a fertilitzants no contaminants, això no hi era abans; o el fet del Pla de reutilització d'aigües depurades, l'anam tirant endavant, qui ho va signar sinó el govern de José María Aznar -ara s'ha modificat pel seu govern, amb acord de la Conselleria d'Agricultura-, i ho puc contar perquè ho visc amb la consellera, si no fos així no seria possible. I amb la consellera de Sanitat, el pla de com arribar a tots els municipis és el que els he dissenyat, que intentaré, que no tendré temps, d'explicar-ho. Li puc assegurar que si qualche tema visc és el tema de l'aigua, i li agraesc la interpel·lació i el to que hem tengut, i li vull dir una cosa, a la moció conseqüència de la interpel·lació intentarem poder arribar a un acord, però en allò que ja està en marxa no anem al que està en marxa, m'aporti qualche cosa més nova, que jo li agrairé, des del punt de vista de col·laborar amb coses noves, perquè hi pot haver més coses.

L'altra qüestió, quan diu la responsable de l'IGME, la Sra. Mateos, assegura que actualment l'aigua de les illes és bona i fins i tot si la comparem amb la d'altres territoris de l'Estat. L'aigua dels aqüífers de Balears tenen els problemes endèmics que han tengut societats, com he explicat, de tot el món amb un fort sector primari, que és qui el va llançar a principis del segle XX i el va desenvolupar, una gran part; i per l'altra part, que funcionàvem amb pous negres i foses sèptiques. En canvi el que nosaltres hem fet, és a dir, l'aigua que tornem a la mar o l'aigua que tornem a un torrent ha de ser terciària i gastam més de 100 milions d'euros. I en aquest moment, com me deia la Sra. Rosselló, hi ha municipis que encara tenen aquest problema, clar, perquè jo Ca'n Picafort no ho vaig trobar arreglat, ni en tenia; el Port d'Addaia no en tenia; Alaró no en tenia; sa Calobra no en tenia; Sencelles no en tenia; Ca'n Borrelló a Santa Maria no en tenia; Cala Tarida a Eivissa no en tenia; Sant Carles a Eivissa no en tenia. I ara en tendran i no he de somniar, tenc els projectes, tenim els terrenys, tenim els doblers, hi ha molta feina feta aquí.

Per l'altra qüestió, quan parlem d'extraccions i deim no extraiem tant per mor que ara ha plogut més; a veure, anem a ser coherents, i sobretot, Sra. Rosselló, m'espanta quan vostè me diu sobredimensionar les nostres illes. Miri, en tema de pous, la passada legislatura es varen atorgar 3.904 autoritzacions de pous, en el que duim de legislatura, que són tres anys, n'hem autoritzat 1.197, en el cas de Mallorca, maldament ens quedi un any no podem arribar mai als 3.904. Però després jo vull anar a un altre tema que, d'acord, me diran no és objecte del debat, però la paraula ha estat "sobredimensionar"; miri, aquests dies està de moda, dient que el Partit Popular posa formigó per totes les illes, més cases que mai, quan això és rotundament fals. Construccions a les Illes Balears en nous habitatges, unifamiliars, residencials o plurifamiliars la passada legislatura, 37.106; avui, que encara queda un any, d'acord, amb un any, 20.411, mai no arribarem a les 37.106. Però si parlem en rústica -ho dic per la

sobredimensió que diu la Sra. Rosselló, no, no, en tot cas tots serem sobredimensionats, perquè tots tenim responsabilitat, però en rústica la passada legislatura es varen donar 1.792 llicències a Mallorca. I enguany, aquesta legislatura, que queda només un any, se n'han donat 625 només. No som nosaltres els que sobredimensionam, no són nosaltres que tapam de formigó. Més li diré, en tema de formigó, i ho dic per la sobredimensió que ha dit, li vull dir que si agafa de les pàgines oficials, veurà que el consum de formigó el moment més alt ha estat l'any 2001 i el 2002 i que el 2004, no tenc les dades del 2005, també li he de reconèixer ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

... ha baixat, amb la qual cosa feim una política sostenible en tots els sentits i coordinada amb totes les conselleries.

I el que no puc acceptar, el que no puc acceptar ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, li prec que acabi i que no esmenti la Sra. Rosselló, que contesta la interpel·lació del Sr. Crespi.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Perdoni, Sr. President, en la meva facultat de conseller i en l'ús de la paraula, si no me la lleva, només contest una frase de què nosaltres hem sobredimensionat les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Bé.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

I com que duc molts d'anys en política, entenc que aquesta és una cosa àmplia on si no s'hi hagués entrat jo no hi hagués entrat.

I acab, com vostè ha dit, Sr. President, i només vull acabar amb una qüestió, el Pla d'infraestructures que tenim en marxa a les Illes Balears garanteix que Ciutadella, tota Eivissa, la Mola a Formentera i el Pla de Mallorca fins a Manacor tinguin aigua sense nitrats, i planteja que el que resta de Llevant, cap a ses Salines, Lluçmajor, la zona de Migjorn i qualque municipi del Pla, es podria desenvolupar perfectament del 2007 al 2011 a fi que dia 1 de gener de l'any 2007, a les Illes Balears, la preocupació del Sr. Crespi, que la compartesc, que és el tema dels nitrats, el tema sanitari, estigui resolt, amb una utilització de les noves tecnologies per fer descansar els aqüífers per a quan vostè i jo ja no hi siguem els seus nets i els meus puguin tenir uns bons aqüífers.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments, petit aldarull i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font.

III.1) Moció RGE núm. 1346/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política d'endeutament del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5607/05.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a les mocions i, en primer lloc, debatrem la moció RGE núm. 1346/06, relativa a política d'endeutament del Govern de les Illes Balears, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, derivada de la interpel·lació RGE núm. 5607/05. Per defensar la moció, té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja fa quinze dies, a la interpel·lació vàrem donar unes xifres d'endeutament, que en aquell moment ja vàrem qualificar d'astronòmiques, i dins aquestes dues setmanes hem rebut la informació que prescriu la Llei de finances, informació trimestral, que ens ha permès tancar l'any 2005 quant a despeses plurianuals i conèixer la liquidació del pressupost de l'any 2005, que igual que el 2004 s'ha tornat tancar amb dèficit.

Aleshores, a la primera intervenció actualitzaré les dades que vàrem donar fa quinze dies i, curiosament, aquesta és una tasca que hem anat realitzant durant tot l'any, per tant cada tres mesos rebem la informació que prescriu la Llei de finances i cada tres mesos, més o manco, hem conegut que l'endeutament del Govern s'incrementava en 100.000 milions de pessetes, aquesta és la xifra que hi ha de diferència entre les dades que els vaig donar fa quinze dies i ara. I una vegada coneguts els plurianuals del quart trimestre del 2005 i la liquidació del pressupost del 2005, els puc anunciar que l'endeutament del Govern en quinze dies ha crescut en 100.000 milions de pessetes. De tal manera que en aquest moment la xifra d'endeutament puja a 4.718 milions d'euros, parlem de 800.000 milions de pessetes.

Aleshores, el primer punt de la moció proposa reprovar el Govern, d'una manera generalitzada, pel grau d'endeutament generat en únicament dos anys, més l'endeutament previst en el pressupost del 2006, un endeutament que podem qualificar d'insostenible, desmesurat i posar-hi tots els superlatius que vulguin perquè això és inèdit a les Illes Balears. Suposa una hipoteca de futur fins a l'any 2035, que és la darrera anualitat prevista en despeses plurianuals; de tal manera que, com dèiem fa quinze dies, els pròxims vuit governs, hauran de pagar la despesa generada durant l'any 2004, 2005 i 2006 pel govern del Sr. Jaume Matas.

Es distribueix aquest endeutament l'any 2004 entre el que eren crèdits de l'administració autonòmica, crèdits de les empreses públiques, despeses plurianuals i dèficit de la liquidació del pressupost. L'any 2004 l'endeutament va pujar

1.030 milions d'euros; l'any 2005 ja es va disparar aquesta bogeria malgastadora i l'endeutament va ser de 2.712 milions d'euros més; i l'any 2006 hi ha previst fins ara un endeutament de 1.178 milions d'euros que consisteixen en els crèdits que els pressuposts autoritzen al Govern i a les seves empreses públiques, més els 700 i busques de milions que, per desgràcia, està previst que contracti el Govern per Son Espases, i aquí encara ens faltaran les despeses plurianuals de tot l'any 2006 més l'hipotètic dèficit amb què es pugui tancar l'exercici. Però, vaja, fins ara 800.000 milions de pessetes d'endeutament que mereixen reprovar el Govern per un endeutament que hipoteca el futur.

El segon punt de la moció també proposa reprovar el Govern per malbaratament generalitzat. Bé, el conseller ens deia fa 15 dies que aquest endeutament estava justificat per compensar un dèficit històric d'infraestructures que patim a les Illes Balears. I és cert, ningú no qüestiona que patim un dèficit històric d'infraestructures, de les quals ningú no vol assumir la culpa però, vaja, no és el tema d'avui en dia. Ara, la pregunta és si una família on hi ha unes necessitats imperioses d'alimentació, de sanitat, d'educació, d'un habitatge digne, i per tant aquesta família necessita fortes inversions per compensar tots aquests dèficits, si el que ha de fer és comprar un cotxe dels més cars del mercat. Clar, i el problema és que per compensar un dèficit d'infraestructures en carreteres hem anat a construir les carreteres més cares, les autopistes més grans, pròpies d'una zona desèrtica i no d'unes illes, i en lloc de fer unes carreteres que utilitzin els traçats existents eixamplant-los, eliminant punts negres i, per tant, fer una inversió en seguretat i en fluïdesa de trànsit, hem tirat la casa per la finestra amb unes autopistes d'autèntica bogeria, que en el cas d'Eivissa han multiplicat per 100 el pressupost inicial que havia fet el mateix Partit Popular.

Per tant, reprovació al Govern per unes obres sobredimensionades, amb autopistes a Eivissa, amb autopistes a Lluçmajor, Inca-Sa Pobla, Inca-Manacor, que en parlàvem avui matí, amb 50 milions de pessetes més la feina dels funcionaris tudats capritxosament; amb Son Espases, que dobla el pressupost amb el qual s'hagués pogut fer l'hospital i ja estaria en marxa; o també amb unes despeses, siguin d'Obres Públiques, siguin de la Conselleria de Turisme amb un pla de desestacionalització que ve a ser un pla d'obres i serveis bis; etc., etc. Per tant, reprovació per malgastament generalitzat en unes obres sobredimensionades.

I finalment el tercer punt fa referència al fet que el Parlament obligui el Govern a limitar els expedients de despeses plurianuals. Tots els governs del món recorren a la despesa plurianual a l'hora d'emprendre projectes d'equipaments, d'infraestructures necessàries que no es poden pagar amb els pressuposts ordinaris, i això està admès, és a dir, allò que es considera inversió pròpiament dita en infraestructures i equipaments necessita o bé demanar un crèdit al banc per pagar tota l'obra o bé fer una despesa plurianual. Això no ho discuteix; el que estam discutint avui és la tècnica que està utilitzant el Govern del Partit Popular de, despeses que podem considerar ordinàries, diferir-les al llarg de 5, 10, 15 o 20 anys; per exemple les subvencions del Feoga als pagesos, subvencions que vénen subvencionades en un 50% per la Unió Europea i que responen a una convocatòria pública que es

publica al butlletí cada any i que el pagès cobra dins l'exercici; bé, idè, ara s'empra una tècnica de fer un conveni amb SEMILLA o amb IBABSA de tal manera que la conselleria durant 10 anys paga la despesa feta per l'annualitat d'aquella convocatòria a SEMILLA i SEMILLA s'endeuta. O les convocatòries d'ajudes a empreses comercials i industrials que fa la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, que treu la convocatòria anual en el butlletí oficial i la pagarem durant 10 anys. És a dir, que durant els pròxims 10 exercicis haurem de pagar les ajudes a les empreses de l'any 2005 o de l'any 2006.

I aquesta és una pràctica que els proposam, senyores i senyors diputats, que reprovem al Govern, i que li diguin, en forma de mandat imperatiu del Parlament, que no ha d'utilitzar-la més, que està bé que utilitzi la despesa plurianual per a equipaments i per a infraestructures, però no per a despeses ordinàries com les convocatòries de subvencions.

Perquè estam parlant de molts de doblers. Per aquesta pràctica, per diferir en el temps les subvencions de l'exercici, SEMILLA ja té uns compromisos plurianuals de 48 milions d'euros; IBABSA té uns compromisos plurianuals de 16 milions d'euros; l'Institut d'Innovació Empresarial, que depèn de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, 9,8 milions d'euros; i el CDEIB 1,7 milions d'euros més. Hi podríem afegir, llavors, els plurianuals dels plans Mirall, que pegen de la Conselleria d'Obres Públiques o de la de Turisme; o el Pla de desestacionalització turística, que a vegades només serveix per a camins, que no són unes obres urgents i imperioses, dependent de la Conselleria de Turisme.

Bé, en definitiva -i acab, Sr. President- aquí hi ha una consideració de model de caràcter estratègic. Aquí el Partit Popular a principis de la legislatura pren una decisió, davant la constància que el turisme ha perdut rendibilitat i que ja no tenim tants d'ingressos per turisme, i és gastar, i l'ordre que dóna el president a totes les conselleries és "gastau, gastau i no mireu pressupost; hipotecau el futur", de tal manera que d'aquí a poc temps, a partir de l'any que ve, segurament, de l'any 2007, l'any 2008, a l'hora de confeccionar els pressuposts l'interventor ja dirà: "Escolta, aquesta quantitat queda reservada per amortitzar préstecs i pagar interessos, i aquesta altra quantitat ja queda retinguda per pagar les despeses plurianuals que vàreu fer l'any 2004, l'any 2005, l'any 2006, etc."; i què quedarà a cada conselleria?, quedarà un pressupost per pagar el personal, quedarà un pressupost per pagar la corrent i el telèfon, si basta, perquè si no quedarà la factura dins al calaix per a l'any següent, i no quedarà absolutament res per fer política.

Per tant aquí s'ha produït una gravíssima hipoteca econòmica i política. Els governs que surtin en el futur a partir de l'any 2007 no podran fer absolutament res que no sigui pagar personal i tornar els doblers als bancs, res, i això significa hipotecar el futur econòmicament i hipotecar el futur políticament, i per això proposam a la Cambra que reprovem aquesta actuació.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. En primer lloc, Grup Parlamentari Mixt; té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, parlem avui, en aquest moció, d'un tema d'immensa importància. Malgrat això intentaré ser clara i breu. Parlem de l'endeutament del Govern de les Illes Balears i de les seves empreses públiques i, efectivament, d'una lectura objectiva de les dades disponibles es pot deduir sense gaire esforç que aquest endeutament s'ha incrementat d'una manera notable aquests darrers anys.

Aquesta és una realitat que ningú, ni tan sols el Govern de les Illes Balears, no nega. Però l'endeutament com a concepte no és bo ni dolent; l'endeutament, com bé és sabut per tots vostès, no és més que un mecanisme de finançament de la despesa pública contemplat a la legislació vigent i, per tant, perfectament vàlid i acceptable.

Per avaluar realment la correcció o la incorrecció d'aquest endeutament ens hem de fer una sèrie de preguntes molt senzilles. La primera pregunta seria -i jo ja l'he contestada abans- si aquest endeutament és legal, i efectivament la resposta és que sí. La segona pregunta és si aquest endeutament és necessari, i aquí possiblement no tots hi estiguem d'acord; algunes forces polítiques opinen que el Govern s'ha endeutat amb projectes innecessaris i altres forces polítiques opinen que els objectius són imprescindibles. I la tercera pregunta és si la responsabilitat d'aquest endeutament és tota del Govern de les Illes Balears o hi ha més responsables; segons allò que diu la moció alguns opinen que tota la culpa és del Govern de les Illes Balears, però altres pensam que la culpa com a mínim és compartida amb el Govern de l'Estat.

Per tant pareix que el debat sobre l'endeutament s'ha de centrar en la segona i en la tercera preguntes, és a dir, en la necessitat de l'endeutament i en la responsabilitat d'aquesta política.

Pel que fa a la necessitat d'aquest endeutament la veritat és que hem de dir que per desgràcia ha estat completament necessari, almenys és la nostra opinió, i ha estat necessari perquè es volien fer unes infraestructures essencials de diferents tipus i per finançar-les era imprescindible endeutar-se. Clar, després hi pot haver opinions diverses sobre cada un dels projectes concrets, però la realitat és que les Illes Balears presentaven i encara presenten un important dèficit d'infraestructures sanitàries, d'inversions en transports, en educació..., que duim arrossegant des de fa moltes dècades, i hem hagut d'acudir a l'endeutament per un evident problema de finançament. És conegut que el poder financer d'una comunitat autònoma es compon de dues parts, que són dues cares d'una mateixa moneda i que sustenten la capacitat d'autogovern d'un territori; una cara és la despesa pública i l'altra cara són els ingressos públics, i els ingressos públics permeten fer front a la despesa pública.

En aquesta moció i en la seva interpel·lació corresponent s'ha criticat molt durament la política de despesa pública del Govern de les Illes Balears, i s'ha criticat que aquesta despesa pública es finança a través de l'endeutament. Però jo li demanaria: quina alternativa hi ha a l'endeutament? Jo crec que n'hi ha dues, dues alternatives. La primera, no fer cap infraestructura d'aquelles que es consideren necessàries; si no es fa res evidentment no hi haurà despesa, però realment a una comunitat autònoma que està a la cua de la majoria dels indicadors, com en llits hospitalaris per habitant, o que presenta elevat índex d'accidents a les nostres carreteres, aquesta opció no pareix la més bona. La segona opció per no endeutar-se és disposar d'un millor finançament, i aquí podem entrar a analitzar si la nostra comunitat autònoma té o no té un bon finançament i de qui és la culpa d'aquesta situació.

Per a Unió Mallorquina el finançament de la nostra comunitat autònoma és del tot insuficient i fa dècades i temps que ho deim. Rebem un tractament completament injust per part del Govern de l'Estat i l'hem rebut històricament: ni el govern del Partit Popular ni el govern del Partit Socialista no han servit per millorar aquesta realitat. El nostre dèficit històric és multimilionari. Les mancances en despesa corrent i en inversió són insultants. Els incompliments dels acords i dels convenis han estat constants, i malgrat això els ciutadans de les Illes Balears han de poder disposar dels mateixos serveis que la resta de ciutadans de l'Estat espanyol, i aquesta és la realitat, la realitat d'aquesta comunitat.

Ara pareix que tant el Partit Socialista com el Partit Popular s'apunten a la idea del dèficit històric i de la millora imprescindible del nostre finançament. Idò molt bé, siguin benvinguts perquè ja fa temps que ho deim, eh? Potser és cert, i que a més estiguen convençuts i alguna cosa millorarà. Teniu una magnífica oportunitat de demostrar-ho, i és amb la reforma del nostre estatut d'autonomia. Però mentre això no sigui una realitat, mentre no es modifiqui l'actual sistema de finançament de la nostra comunitat a partir d'un acord econòmic amb l'Estat, mentre no disposem d'una agència tributària pròpia, la veritat és que discutir sobre l'endeutament és una mica històric. Des d'Unió Mallorquina estam convençuts que la clau de tota aquesta qüestió passa pel sistema de finançament. Vull insistir en un acord econòmic amb l'Estat, en una agència tributària pròpia i en la liquidació del nostre dèficit històric; estam convençuts que d'aquesta manera ens evitarem debats sobre l'endeutament i sobre les mancances en inversions a les nostres illes.

Per tant nosaltres votarem en contra d'aquest moció, i votarem en contra perquè entenem que, si bé és perfectament legítim criticar una política d'endeutament del Govern de les Illes Balears, res no es diu d'alternatives, unes alternatives que depenen de nosaltres, però també i molt especialment del Govern de l'Estat, tenguí el color polític que tenguí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Rosselló del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo crec que el PSM-Entesa Nacionalista avui ha encertat a l'hora de situar damunt aquesta taula un tema que és emblemàtic, que és fonamental per a la nostra política. Jo crec que ha encertat perquè el tema en si és fonamental i jo crec que fins i tot l'escenografia del debat demostra la importància del tema, perquè el fet que un partit polític pràcticament inexistent en aquest parlament fins i tot en aquest tema pren la paraula per donar la seva opinió demostra que el tema és d'una importància crucial i cabdal per a la nostra comunitat.

Dit això entraré a donar la nostra opinió sobre aquest tema. Home, nosaltres donarem suport a aquesta moció per dues raons. La primera, perquè creim que l'endeutament en si, que en general no és bo ni dolent, com s'ha dit, home!, quan passa de certes xifres és mal de fer dir que és bo, és mal de fer dir que és bo. Si parlàssim de l'economia particular de ca nostra no sé com ho argumentaríem; per descomptat si parlàssim d'una empresa privada no importaria parlar-ne, perquè el director gerent ja estaria acomiadat. Per tant, per a l'administració es veu que és bo, l'endeutament, pot ser bo. No és que jo sigui un purista ni que la filosofia que jo represent sigui pensar que tot l'endeutament és dolent; jo per exemple crec que una administració pública que acaba amb superàvit, malament.

Per tant no és que estigui en contra filosòficament de l'endeutament, però de les xifres que estam discutint avui aquí, que hi ha avui aquí i que hi haurà d'aquí al final, l'assumpte és realment espectacular i greu. A més, limitat en el temps, a una legislatura, amb un tradició que té la nostra comunitat autònoma majoritàriament de governs del PP, perquè majoritàriament ha governat el PP excepte quatre anys, mai no havia estat aquesta filosofia; havia estat a altres comunitats autònomes: recordem Cantàbria a determinada època, recordem el País Valencià a una època determinada, i aquí quan governava el mateix color la filosofia era una altra, que l'endeutament no era bo. Per tant tot això es produeix aquest any de cop, aquesta legislatura, perdó, de cop, i jo crec que arriba a uns límits que només mencionar les xifres ja de per si qüestionen que això sigui una política assumible dins una legislatura. Tothom sap que nosaltres estam d'acord en el fet que el dèficit històric existeix i que el finançament estatal no ha estat adequat, i que hi havia un dèficit enorme d'infraestructures; per tant no necessit..., a més jo no necessit demostrar que ho he dit més o menys, tothom sap que nosaltres pensam això.

Però ara parlem d'aquest tema. Per tant, primera qüestió: estam a favor d'aquesta moció perquè creim que l'endeutament en si ja no és assumible ni acceptable.

Segona qüestió: el concepte pel qual s'ha produït l'endeutament, perquè aquí s'ha parlat de sanitat, d'educació, jo podria afegir serveis socials; els dèficits d'infraestructures són brutals a la nostra comunitat autònoma, però aquest endeutament no ve fonamentalment per això, ve per carreteres, per IB3, ve per determinades coses, i ve perquè respon a un model determinat de com fer política en aquesta comunitat autònoma, model que va com anell al dit al Pla territorial

aprovat a Mallorca. Per tant no m'estranya que hi estiguin d'acord, estam parlant...

Home, davant una situació -el Sr. Sampol ho ha dit- davant una situació econòmica tant a nivell europeu com aquí que té les seves incògnites, davant un model econòmic que té necessitat clara de retocs, davant una situació d'aquestes característiques es poden fer dues coses: es pot agafar el toro per les banyes i començar a analitzar què passa o què no passa i quines són les mesures que hem d'introduir perquè aquest model econòmic no ens faci fallida d'aquí a 10, 20, 30 anys i trobar, per tant, solucions de com redreçar la qüestió, o podem ficar el cap davall l'ala com fan determinats ocells que tothom coneix -i que ara no em surt en català- i reinventar el Pla Mirall, que ja en sabem, de fer aquestes coses. Per tant més obra pública, més el que faci falta per tal de mantenir els índex i poder dir que tot va bé; ni tan sols que tot va bé, sinó que va millor que quan hi havia aquells dolentots del pacte de progrés, que tot ho varen destrossar. Ara ja més turistes, ara ja més treballadors, més no sé què, però, home!...

(Remor de veus)

...estam fent un model que du a allò que du, que du a una..., bé, du primer a tapar les vergonyes del nostre model econòmic i a impedir que analitzem en profunditat què passa i què no passa.

Aquest és ja, segons la meua opinió, aquest és el pitjor mal, segons la nostra opinió; no tant que es treballi per un model determinat o un altre, sinó que cada vegada que hi ha una situació un poc delicada posam pegats foradats, tapam, anestesiam el malalt; quan un malalt té càncer, si tu li dones morfina viu perfectament, no té cap dolor, però té càncer. Per tant el primer que s'ha de fer no és donar una aspirina per llevar el dolor, sinó fer un bon diagnòstic. Igual jo ara he dit càncer i se'm pot dir..., no és que vulgui dir que la nostra situació i el nostre model tengui càncer, no vull dir això, jo no som donat a exagerar ni... No, no, no és que estiguem a la vora del cataclisme, ni molt manco, tenim una situació molt bona comparada..., però té certs elements de fons, estructurals que requereixen analitzar i no ho feim, i no ho feim i per això feim carreteres i feim infraestructures d'una determinada...

Si a sobre aquestes carreteres i aquestes infraestructures ens duen a un model territorial que ja es va predir desgraciadament fa molts d'anys per un catedràtic de la Universitat balear, el Sr. Quintana, que desgraciadament va morir molt jove, que parlava de l'àrea metropolitana de Mallorca, que parlava de la urbanització de tota Mallorca -ara podríem dir de tota Eivissa-com una única àrea metropolitana, ara tenim els diaris plens d'ajuntaments preocupats perquè..., què es construirà a Campos?, què es construirà aquí?, què es construirà allà? Però com volen evitar això, amb aquesta política vial que tenim? És que no es podrà evitar encara que governin uns altres i ho vulguin evitar. Això és assentar les bases per a un model territorial que no té marxa enrere.

Per tant el problema no és que ens haguem endeutat d'una forma absolutament desmesurada, sinó que ens hem endeutat en una direcció irreversible, irreversible, i a més continuen fent

falta doblers per a les altres infraestructures: per a les de serveis socials, les de sanitat, les d'educació, etc., etc., etc.

Aquest és el panorama al qual ens ha duit aquesta política d'endeutament irresponsable que jo, en fi, crec que està bé, a vegades, i jo mateix ho faig i ho feim des de l'oposició per fer crítica fàcil als mitjans, "un govern de mans foradades, un govern que no sap controlar", bé, queda bé, però aquí no és seriós; no és un govern de mans foradades, no és un govern que gasta sense saber per què gasta. Sap per què gasta, sap per què fa això, sap quin projecte té. El problema és que jo crec que el projecte que fa, el projecte que té ens du a hipotecar el futur de les nostres generacions no només des del punt de vista de la caixa del Govern, de la capacitat econòmica del Govern, sinó des d'un model que, refer-lo després, ja no importarà fer aquest debat que havíem de fer abans, ja no importarà donar aquesta aspirina que varen donar al malalt perquè no tengués mal, perquè després ja el resultat ja estarà fet i no hi haurà res a modificar.

Per tant donarem suport a aquesta moció i pensam que cau en bon moment i que tant de bo servís per reflexionar allà on encara tenim temps de reflexionar, i aprofit el darrer minut que em queda abans que se m'encengui definitivament el llumet per demanar que potser hi podria haver un nivell de sensatesa per part d'aquest govern i ser a temps de fer una reflexió on encara hi ha temps, que és a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, entenc que ja va quedar prou clar en el debat de la interpel·lació que un dels temes que han marcat especialment la gestió del Partit Popular al front de la Conselleria d'Hisenda és sense cap dubte l'endeutament. Per ser més clars, un desbordat i fins i tot desbocat endeutament.

No ha estat en general, ni serà, el nostre grup parlamentari que critiqui la utilització i fins i tot la necessitat moltes vegades d'utilitzar l'endeutament per part de l'administració per gestionar una administració, com he dit. Ara això sí, sempre dins un ordre i fora d'aquesta enginyeria financera que aquest govern està muntant a les nostres illes. El Partit Popular, enemic declarat de l'endeutament fins fa uns tres anys, s'ha convertit de sobte en el principal i primer defensor d'aquest endeutament. I s'adjudica com a mèrit haver incrementat espectacularment, envoltant els 3.000 milions d'euros aquest endeutament en tan sols tres pressuposts.

El nostre grup parlamentari està d'acord en la moció que presenta el PSM-Entesa Nacionalista i per tant, tindrà el nostre suport i el vot a favor. Li donarem suport perquè no només estam d'acord en què l'endeutament és excessiu en aquesta legislatura, no només per això, sinó també perquè entenem que s'estan utilitzant fórmules d'endeutament buscant com saltar-se

el control pressupostari. I això també és prou greu, potser tant com l'espectacular increment d'aquest endeutament. Serveixi com exemple que un dels increments més significatius s'està produint cada any, via les operacions de crèdit que firmen les empreses públiques. I per aquesta regla de tres ara és comprensible aqueixa, fins i tot obsessió que té el Govern del Partit Popular per crear cada any nombroses empreses públiques. És clar, a més empreses, més capacitat i més possibilitat d'endeutament, salvant controls pressupostaris com he dit.

A més, com argument intentam justificar allò que entenem que és del tot injustificable, és a dir, la necessitat de l'endeutament que aquest Govern ha provocat, es lliga aquest endeutament a un dèficit d'infraestructures. I aquí ens trobam en un nou punt de desacord amb la gestió de l'actual Govern. (...) infraestructures que sí pot ser, però com veurem a propostes i a altres punts del ple d'avui, potser de manera poc encertada en algunes d'elles. Aquest Govern s'ha llançat a tomba oberta a la construcció d'infraestructures, algunes necessàries, però d'altres clarament sobredimensionades i amb alternatives igual d'efectives i amb tota seguretat, molt més econòmiques. Podríem posar exemples, l'Hospital de Son Espases, quan hi havia un projecte aprovat i molt més econòmic a Son Dureta mateix. O els macroprojectes d'autopistes i autovies que aquest Govern ha decidit tirar endavant, a pesar de l'oposició social que despertem i de l'escàndol com a cost econòmic que suposaran per a tots els ciutadans.

Vagi com exemple dos dels projectes més polèmics darrerament, les dues autovies que s'estan construint a Eivissa. Els dos projectes estaven pressupostats inicialment en aquell ja resolt conveni del Partit Popular amb el ministeri en 8 milions d'euros, en projectes d'execució redactats, valorats en 130 milions d'euros i pels quals s'acabaran pagant, ni més ni menys que 480 milions d'euros. Tot això gràcies a aquesta política econòmica i pressupostària d'aquest Govern. A més el sistema de finançament d'aquests dos projectes que m'estic referint, el sistema de peatge a l'ombra, no és res més que un endeutament encobert que farà que els propers 25 o 30 anys es paguin per aquestes obres..., millor dit, que paguem tots els ciutadans d'aquestes illes per aquestes obres 350 milions d'euros més d'allò que realment costa. Tot això és més greu si tenim en compte que molts d'aquests 350 milions de més, són totalment innecessaris i es fa únicament per afavorir interessos empresarials privats, a costa a costa del sacrifici de tots els ciutadans d'aquestes illes.

Resumint una mica, senyores i senyors diputats, aquesta alegre i ara ja podem dir clarament, descontrolada política d'endeutament i sense tenir en compte aquest endeutament encobert que jo m'estava referint ara mateix, li costarà a cada un dels ciutadans d'aquestes illes uns 3.000 euros per cap. Els ciutadans que aquest Govern del Partit Popular sistemàticament cada any a l'hora d'aprovar els pressuposts els incrementa la pressió fiscal, no contents amb això, a més a més, els fan un regalet de 3.000 euros per cap a pagar, gràcies a la seva irresponsabilitat.

Un altre argument que s'utilitza és el de finançament autonòmic. Des del nostre grup no dubtam que és millorable,

des del nostre grup no dubtam que s'han de cercar fórmules per equilibrar aquest finançament. Ara bé, sense oblidar i per tant, recordam per la nostra part qui és el responsable de l'actual sistema i a més a més, un detall que també és molt important, no val només plorar i protestar del finançament que tenim, quan no hi ha suficient responsabilitat en la gestió del fons de què es disposa per part d'aquest Govern. I això s'hauria de tenir també molt present.

Per acabar, dir que tota aquesta enginyeria financera a la que m'he referit abans, desviar l'endeutament a les empreses públiques, aquest abús sistemàtic dels expedients de despeses plurianuals, o aquest endeutament encobert i en molts de casos per finançar unes infraestructures sobredimensionades, la veritat és que dibuixen un futur, un panorama de futur prou pessimista. Com deia el Sr. Rosselló, no serem catastrofistes, no direm que tot està per enterra i no té remei, però en cap cas ens permet la política d'aquest Govern, ser ni poc ni molt optimistes de cara al futur, més bé el contrari. I això suposarà com a conseqüència directa les dificultats que tendran el govern, sigui del color que sigui, dels propers anys per poder finançar necessitats bàsiques, estam gastant molt en algunes infraestructures i estam abandonat qüestions i necessitats més simples en altres àrees que ara no atenem degudament, com pugui ser educació, serveis socials, o fins i tot alguns punts en temes de sanitat.

Per tant, com dic, aquests pressuposts d'alguna manera hi havia aqueixa utilització d'enginyeria financera, que sent legal, ningú ha dit que sigui il·legal, sí és recriminable i és reprobable i entenem que el que fa és comprometre uns pressuposts d'inversió dels propers anys i farà complicada la gestió dels exercicis que vénen. Per tot això, el nostre grup parlamentari, com he dit abans, donarà suport a la moció que presenta el PSM-Entesa Nacionalista, esperant que si bé el que ha passat fins ara no té remei, està clar, esperam que la política a seguir del que queda d'aquesta legislatura, almanco s'intenti reconduir una situació que està clar que no va per bon camí.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sra. Sugrañes té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé evidentment nosaltres no podem suport a aquesta moció. Vostès plantegen aquí una visió totalment pessimista de la situació actual d'aquesta comunitat, la qual no compartim. Vostès pretenen que es facin aquí unes polítiques de pedaços calents i nosaltres consideram que d'una vegada per tots s'ha de ser valent i s'han de fer les inversions necessàries perquè d'aquesta manera, mitjançant aquestes inversions, que no són sobredimensionades, al contrari, són les que es necessiten i que eviten que aquestes polítiques de pedaços calents és avui fer una cosa per demà gastar el doble per tornar a arreglar allò que en aquell moment era insuficient. D'aquesta manera, nosaltres pensam que d'una vegada per totes s'ha de fer i donar resposta,

no a unes necessitats d'ara, sinó unes necessitats de cara al futur.

Efectivament, existeix i és el gran problema d'aquesta comunitat, el problema del finançament. L'objectiu d'aquest Govern és que els ciutadans de les Balears tinguin el mateix finançament per càpita que tenen les altres comunitats. Si s'ha hagut d'acudir a aquest endeutament, els números aquí surten molt a la lleugera, no són exactament els que es presenten, si s'ha hagut d'acudir a aquest endeutament és per sis motius i són ben clars.

El primer, ho hem parlat ja varies vegades aquí, el model de finançament que es va aprovar pel Govern anterior, no recollia ni a curt ni a mig termini les necessitats d'aquesta comunitat i això la responsabilitat, per molt que els pesi, vostès varen ser els que varen negociar, en aquell moment el pacte de progrés era qui negociava aquí i va acceptar aquell model, a pesar de què vostès varen dir que era un model nefast i en canvi el varen acceptar. Per tant, no cerquin responsabilitats a l'altre banc. En aquell moment qui governava eren vostès. I el que és curiós és que tan si governa, com si no governa el PP resulta que el responsable sempre és el PP.

En segon lloc, l'auditoria. L'auditoria que es va realitzar, una vegada es va produir el canvi de Govern ens varen trobar, tampoc ho diuen, moltes despeses compromeses sense partides pressupostàries. Estam parlant de quantitats com a Sanitat: 141 milions i no diuen res, a Educació: 70 milions, no diuen res, a Presidència, no diuen res, 8 milions, Medi Ambient 7,7 milions, Obres Públiques 5,8 milions, Agricultura 24 milions. De tot això no diuen res, es fa un anàlisi ben acurat d'aquests anys i ningú xerra d'allò que arrossegam.

En tercer lloc, incrementar i millorar els serveis de sanitat i educació. Es diu que solament es destinen a infraestructures i en canvi, no s'ha dit res de què ara en aquests darrers anys s'han incrementat tan els serveis de sanitat com els d'educació. El Govern del pacte, a vostès no els agrada, però dedicaven 667 euros per càpita. Ara n'hi dediquen 1.000, això no ho diuen. Per tant, s'ha millorat. En educació abans se dedicaven 339 milions d'euros, ara se'n dediquen 640.241 milions d'euros, tampoc ho diuen això. El que acaba de dir el portaveu del Partit Socialista quan deia que l'educació i sanitat se deixa de banda, no, tot el contrari. S'ha incrementat moltíssim i això a vostès també els dol. Després els incompliments del Govern de Madrid. També hem de ser realistes, què ha passat amb el Govern central? Ha incomplert tan els convenis de carreteres, els de residències, etcètera. Què ha passat? Que efectivament any rera any ens hem hagut d'endeutar per avançar uns doblers que no ens arriben.

Necessitam un nou model de finançament? Efectivament i per què? Perquè tenim unes infraestructures molt baixes, les hem de crear i les hem de mantenir. I tenim una altra vegada la renda per càpita més baixa i el pitjor finançament per càpita. I després una altra vegada, que tampoc es diu aquí, les inversions estatals s'han reduït considerablement. Mentre a Madrid va governar el Partit Popular en inversions executades tenim 186 milions; 2001 inversions de 194 milions; 2002 inversions de 213 milions; 2003 inversions de 249; 2004, ja començam a baixar, 239 i així successivament fins el 2006 que en tenim

172. Aquesta és la diferència, mentre a Madrid governava el Partit Popular, aquí varen venir més doblers. En canvi ara, per raons polítiques, hi ha hagut una retallada considerable i ens hem quedat que avui els números són els que canten, 172. Si les inversions, tal com va anar mentre a Madrid governava el Partit Popular, haguessin anat incrementant-se un 10%, avui tendríem que arribaríem a uns 313 milions, enlloc dels 172 que tenim ara.

Sobre el tema dels plurianuals, mesclen les xifres, però aquí ningú ha dit, ni ningú recorda que efectivament vostès varen deixar compromesos fins l'any 25, però amb la diferència que vostès varen deixar compromesos 929 milions d'euros, dels quals representaven el 91% del pressupost, perquè en aquell moment el pressupost era de 1.000 milions d'euros. Clar, és més greu aquesta franja que la d'ara perquè ara estam parlant d'una quantitat de 2.000 milions d'euros, però en funció amb el pressupost resulta que representa un 75%, perquè ara tenim un pressupost de 2.800 milions. Per tant, les quantitats, el marge que queda d'aquí cap endavant és superior que el que teníem abans.

I tornam al mateix...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor, si són tan amables.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Del 99 que el més bàsic era millorar el sistema de finançament. Ara s'ha presentat una proposta per veure si això es pot dur endavant. Allò que ens preocupa és veure la posició tan pessimista de l'oposició en aquest cas, quan no veu cap expectativa de què això es millori. I efectivament, si el tema del finançament se millorés, tots aquests problemes no les tendríem. Per tant, hem de dir que estam preocupats veient la postura que s'ha plasmat avui en aquesta tribuna. Si tornam del 99 al 2003 parlam d'endeutament, varen tenir un endeutament d'uns 179%. Aquí fins el 2007 l'increment del deute serà d'un 112%. Vull dir que les quantitats s'estan reduint. I en comparació a les altres comunitats autònomes, la visió tampoc és tan fatalista quan trobam que una càrrega financera damunt dels ingressos corrents Balears té un 4,9%; Andalusia un 5,1; Catalunya un 7,4%; Galícia un 6,8. Si ens referim al deute viu per habitant estam igual, Balears té un 1.359; Madrid 1615; Catalunya 1872; València 2046. El mateix respecte el PIB regional, Balears està en un 6,1; Andalusia un 6,3; Catalunya un 8; Galícia un 7; València un 11 i l'Estat un 36%.

Consideram que en aquest cas l'endeutament no és excessiu, l'endeutament està justificat per totes les infraestructures i les millores que repercutiran. I el fet de què manifestin també que s'està en contra de fer un hospital, creim que l'Hospital de Son Espases és una necessitat per als nostres ciutadans a nivell d'Illles Balears.

Quan a l'economia, hi han incidit moltes vegades, han incidit moltes vegades en el tema de la construcció. Bé, jo no vull donar la culpa de tot al pacte, però en el temps del pacte

l'economia el sector de la construcció estava triplicat. En canvi, ara l'índex és d'un increment d'un 2,4, però el sector de la construcció creix un 3,1 i el turisme creix un 2,1%, cosa que abans això no es donava, era tot construcció. En aquest moment ara està anivellat. Jo crec que és prou important i evidentment no li podrem donar suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, a tots els portaveus que ens han precedit, a uns més que als altres. Magnífica intervenció de caràcter estratègic del Sr. Rosselló, crec que ha interpretat molt bé les matemàtiques en clau política, com també el Sr. Boned. No puc dir el mateix de la Sra. Mulet, per estar barallats amb el Partit Popular, trob que se besen molt dins aquest plenari.

Bé, passem al tema. La visió és pessimista i no pessimista de PSM, sinó d'estat d'ànim, o és matemàtica? Jo som de ciències i de números, encara no domin les noves tecnologies, però els sol repassar i no me sol equivocar. Per tant, aquestes xifres que hem donat són matemàtiques. Aquest endeutament és necessari? En part sí, jo de cap manera vull dimonitzar el recurs de l'endeutament, molt més a una comunitat que té dèficits històrics, que d'aquesta tribuna i d'allà on sigui el PSM sempre ha reconegut i ha fet costat al Govern de torn perquè millorés el sistema de finançament, ara veurem dins l'Estatut qui és més ambiciós en aquest sistema.

Ara en allò que ja hauríem de ser un poc seriosos i la culpa del dèficit de l'actual sistema de finançament és del pacte de progrés, del Govern anterior que no va saber negociar. Clar, si automàticament després diu que en aquest moment el Govern actual està discriminat per Madrid perquè ha incomplert el conveni de carreteres, qualcú li podrà dir "és que vostè no sap negociar". I el món no és tot ni bons ni dolents, vostès no treuen doblers de Madrid perquè no saben negociar, amb un agreujant, que nosaltres negociàvem amb un mallorquí i no vàrem pensar mai que ens fotés. Ara resulta que ens va fotre..., perdó Sr. President, però jo som de poble i xerram així. Resulta que davant teníem un ministre mallorquí i nosaltres quan ens vàrem dir això és el que hi ha, vàrem dir no n'hi deu haver més. I llavors resulta que n'hi havia més i ens va fotre. Clar, quan vénen aquí vagin alerta perquè el posen en evidència. El Sr. Matas ara està cap baix i... qui és el culpable? Per tant, sí hi ha un mal sistema de finançament, però això no justifica tot l'endeutament.

Segon motiu per l'endeutament, segons la portaveu del Partit Popular. "És que els deixarem una herència de factures sense pagar i d'ingressos sense comptabilitzar". En els primers pressuposts generals que varen tramitar, el conseller d'Hisenda des d'aquesta tribuna va reconèixer que havia trobat 8.000 milions de pessetes d'ingressos que l'anterior conseller d'Hisenda no havia pressupostat. No les tornaren, els gastaren. Per tant, factures dins el calaix n'hi havia perquè d'educació ja trobàrem factures dins el calaix i deixarem factures dins el

calaix. Però 8.000 milions de pessetes, que l'anterior Govern no va trobar i aquest sí i són molts de milions de pessetes.

El tema de què ara gasten més en educació i sanitat. És possible, però no se nota. És a dir, com així han doblat la despesa en educació i avui a un diari surten dues pàgines amb les mancances d'educació. Com així gasten el doble i no es nota? Jo li ho diré, que hi ha una cosa pitjor que gastar poc en temes essencials en l'Estat del benestar, gastar molt i que no se noti. Això és pitjor que gastar poc, gastar molt i que no se noti. Per a mi significa que se malgasten.

El tema dels plurianuals. Els deixarem 929 milions d'euros en plurianuals, molts dels quals era d'una cosa que se deia Pla Mirall, que encara ara se paga, bastant dels quals eren d'una cosa que se deia Pla 10, que encara se paga perquè en 4 anys no se paga un Pla 10, venia d'enrera. Clar, si d'aquests 929 milions d'euros, la majoria dels quals venien dels 16 anys anteriors del Partit Popular, també en tenim la culpa, les espatlles són grosses.

Endeutament legal. Clar i quan comparen les xifres d'endeutament se refereixen a què les conselleries, mitjançant els pressuposts generals de la comunitat autònoma, comptant l'any 2006, faran 566 milions d'euros de crèdits, bé diuen això, computen les ràtios, comparen amb els pressuposts i és manco que el que gastaren vostès. Clar, si a aquests 566 milions d'euros de crèdit hi sumam els 744 milions d'euros de crèdit de les empreses públiques, uep! La cosa ja acabaria. Si a més, hi afegim el dèficit que va tancar l'any 2004, que varen ser 400 milions d'euros i si a més a més, hi afegim 3.700 milions d'euros de plurianuals és quan la cosa pot ser legal. Però políticament no se pot defensar de cap manera.

Bé senyores i senyors diputats, jo crec que ens trobam davant d'un tema molt greu, que suposa una gravíssima hipoteca econòmica i política, com deia abans. I sobretot amb una casta d'inversions que signifiquen unes transformacions socials i territorials tan profundes que difícilment se podrà redreçar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Rematava.

Ha acabat dient que ara no se construeix tant com el temps del pacte de progrés. És que el pacte de progrés també és culpable dels milers de llicències que va donar en 15 dies l'Ajuntament de Palma, també responsable. O tants d'altres ajuntaments que varen donar llicències *in extremis*, d'això d'aquestes llicències donades pel Partit Popular també és culpa del dimoni del pacte de progrés.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votació.

Ja votam.

25 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció. Per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

III.2) Moció RGE núm. 1487/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a intermodalitat en el transport a les nostres illes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6764/05.

A continuació debatrem la moció RGE núm. 1487/06, relativa a intermodalitat en el transport a les nostres illes presentada pel Grup Parlamentari Socialista, derivada de la interpel·lació RGE núm. 6764/05. Té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El propi Pla director sectorial de transports que va presentar l'actual Govern balear, reconeix l'existència d'una gran descoordinació entre els serveis públics de transports. Aquest fet fa que l'eficiència d'aquest transport públic no sigui la que podríem entendre com a necessària, o com a mínim desitjable. Es fa urgent per tant, l'aplicació de polítiques encaminades a cercar aqueixa coordinació dels diferents modes de transport, per tal d'aconseguir la integració de tots ells i oferir, com a resultat, un millor servei de transport públic als usuaris. Aquí és allà on entra en joc aquest concepte d'intermodalitat, que a hores d'ara es fa, entenem, tan necessari. Ara bé, l'ordre de prioritats d'aquest Govern en transport públic, fa que no es segueixi un ordre lògic a l'hora de fer front a la problemàtica del transport actualment. I com a conseqüència tampoc hi ha un ordre lògic a l'hora d'aportar solucions.

Tot això fa que aquest concepte d'intermodalitat quedi desvirtuat i de moment arraconat a l'espera, segons ens comentaren fa unes setmanes, de recuperar-lo per aplicar-lo de ple més endavant, una vegada estiguessin acabades determinades infraestructures. Si ens centram en les propostes d'aquest Govern en transport públic podem observar que per a la conselleria i per al Govern la intermodalitat no va en aquests moments més enllà d'algunes combinacions de bus+tren i d'un llistat d'infraestructures a realitzar a cada una de les illes. Programades, això sí, en funció d'interessos polítics del Partit Popular i del benefici empresarial d'algunes persones properes a aquest partit, que lligades a l'interès general i a cercar la millora del servei de transport públic. En transport públic s'ha d'entendre, d'una vegada per totes, que el problema, tal com el presenta aquest govern, no és tant la necessitat urgent, com volen donar a entendre, d'autopistes, tal com defensa aquest govern del Partit Popular, sinó que hi ha un excessiu nombre de vehicles privats a les nostres illes i això s'ha de sumar a una baixa utilització del transport públic. Això crea una situació que d'alguna manera provoca un cert caos, sobretot a determinades èpoques de l'any.

Si tenim clar que aquest és el problema i, a més a més, així ho contempla també el mateix pla director sectorial presentat

pel Partit Popular, podem entendre fàcilment que la solució no passa per la construcció, com dèiem, de infraestructures sobredimensionades i cada vegada més grans, per poder donar cabuda a aquest creixent nombre de vehicles privats, sinó, i resulta per tant més comprensible aquesta proposta si ens atenem a les recomanacions que fa aquest pla director; és a dir, es marca com a objectiu reduir aquest nombre de vehicles privats i incrementar l'ús del transport públic. Però què fa aquest govern? El contrari del que en bona lògica se suposa que s'hauria de fer, fa més infraestructures de carreteres, cada vegada més grosses, i la dedicació de ple a la millora del transport públic és francament dubtosa.

I el que fa es deixa per a un hipotètic futur, com he dit, quan estiguin acabades determinades infraestructures a altres solucions que, amb tota seguretat, serien en aquests moments molt més efectives, sobretot des de l'àmbit territorial i de la sostenibilitat. Les infraestructures que proposa aquest govern incentiven molt més l'ús del vehicle privat que no l'ús del transport públic, i no tan sols incentiven aquest ús del vehicle privat, sinó que quant a la construcció d'infraestructures, al marge d'autopistes i autovies, veurem, o podrem veure, com es prioritzen projectes faraònics en detriment d'altres molt més senzills, més simples, de més fàcil execució i segurament molt més efectius a curt termini.

Fa dues setmanes ara, per part de la conselleria es va dir que la intermodalitat té tres vessants: la coordinació del servei de transport col·lectiu, la construcció d'infraestructures i el paper de la bicicleta. Però per a aquest govern, si feim cas al que es fa en realitat, en aquests moments tan sols existeix un d'aquests tres vessants i és el segon, el de la construcció d'infraestructures. I el que realment falta i notam que no s'hi treballa prou és en aquesta coordinació entre els diferents modes de transport i, molt especialment, aquesta coordinació entre el transport terrestre, marítim i aeri.

I en aquest cas, com que també suposam per on poden anar algunes respostes, no ens servirà, per exemple en el cas del transport marítim, que se'ns torni recordar, com ja s'ha fet altres vegades, que també aquí s'estan construint infraestructures, és veritat, hi ha qualque estació marítima que abans no hi era i que ara s'ha construït, però també, i novament, es fa capgirant l'ordre que seria previsible: s'estan fent unes infraestructures a ports que no tenen pla director que els reguli. Per tant, primer es fan les infraestructures per a llavors proposar la redacció dels plans directors, quan hauria de ser a l'inrevés. Això és una nova prova més del que dèiem en el seu moment de què l'ordre de prioritats per a aquest govern no és el que entenem que seria desitjable.

I per tot això, a la moció que presenta el nostre grup, proposam quatre punts. D'aquests quatre punts, el primer d'ells, proposa incrementar una línia d'actuació que sí és cert que s'ha iniciat per part d'aquest govern, és la implantació de línies de bus+tren. Però creim que és insuficient i sobretot, com ja els vàrem dir en el seu moment, aquestes noves línies de bus+tren han de servir com a complement al que ara s'utilitza bé i s'entén necessari com a transport públic, no ha de ser un substitutiu sinó que ha de ser un complement. I dic això perquè més d'una vegada s'ha produït aquesta contradicció.

En el segon punt, instam que s'iniciïn alguns projectes que també estan dins el mateix Pla director sectorial de Transports, i és la continuació de la xarxa de tren actualment existent, i entenem que és prioritària. I dic que és prioritària perquè el que ha prioritzat aquest govern no és precisament això, sinó qualque obra faraònica, sobredimensionada, i que també, com he dit abans, tenia alternatives molt més econòmiques -me referesc concretament a aquesta obra del metro de Palma a la Universitat, que tenia altres sortides i que suposa un desemborsament econòmic molt superior al que seria previsible i desitjable per solucionar aquest tema i per tant hi hauria fons per destinar a altres propostes, com he dit, molt més senzilles, i entre elles l'inici d'aquests projectes. Aquí a la nostra moció en relacionam sis.

El tercer punt segueix amb temes tramviaris o ferroviaris i el que proposam és que es facin i es realitzin els estudis que s'entenguin com a necessaris per determinar la viabilitat o no de qualque tipus de mesura tramviaria a les illes de Menorca i d'Eivissa, que de moment estan excloses de qualsevol idea o proposta en aquest tema. I no serveix l'explicació que en el seu moment es va intentar donar per part del Govern que en el seu moment ja es van fer estudis que determinaven que no era viable perquè les solucions tramviaries que es podien aportar fa x anys no són les mateixes que es poden tenir en compte en aquests moments. Hi ha noves alternatives diferents de les que es plantejaven fa alguns anys i que, sense cap dubte, són dignes de nous estudis per valorar la seva possible implantació.

I en el darrer punt instam a negociar un tema que, si bé s'ha comentat per part de la conselleria en el seu moment, la veritat és que tan sols s'ha intentat solucionar a mitges, és a dir parlam del transport marítim. Li deia abans que o s'aconseguia una coordinació real i efectiva entre el transport terrestre, marítim i aeri o la intermodalitat sempre quedava penjada i no es podia parlar d'una implantació de ple d'aquest concepte d'intermodalitat. I això és el que passa, entre d'altres coses perquè en transport marítim, si bé es defensa també que pot ser una alternativa real al que actualment és el líder en transport de passatgers entre illes, que és el transport aeri, gràcies a l'arribada del transport marítim en vaixells ràpids, doncs crec que d'una vegada seria desitjable que se centrassin els esforços a aconseguir, com a mínim, que aquesta possibilitat de viatges entre les illes de Menorca i Eivissa amb Mallorca, en el mateix dia, d'anar i tornar, com dic, fos una realitat, però no alguns mesos a l'any, que fos una realitat durant tot l'any.

I com he dit, aquestes són quatre propostes que feim, perquè entenem que ajudarien que l'aplicació d'aquest concepte d'intermodalitat realment fos efectiva, els usuaris poguessin notar quan utilitzen el servei públic d'aquestes illes, que efectivament s'ha coordinat l'oferta que se'ls fa i que per tant aquesta oferta és realment la que ells necessiten. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. El Grup Parlamentari Popular ha presentat dues esmenes de modificació RGE núm. 2167 i 2168/06. Per defensar aquestes esmenes, té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. No crec que el Sr. Boned, amb la seva exposició d'avui, hagi aportat res de nou del poquíssim que ja va aportar fa quinze dies en el cara a cara que va tenir amb la consellera d'Obres Públiques entorn del tema de la intermodalitat. Reiterar que, com ja li va dir la Sra. Cabrer fa quinze dies, estam d'acord amb algunes de les coses que diu, admetem que existeixen encara mancances amb la coordinació dels diferents modes de transport i que encara hi ha molt per fer i per millorar, li reconeixem tot això.

El que passa és que bona part del que diu el Sr. Boned no és altra cosa que el contempla el Pla director sectorial de Transports, que un govern del Partit Popular ha aprovat. El que passa és que el que diu el Sr. Boned és un garbuix mal entaulat de llocs comuns amb els quals, clar, tots hi estam d'acord. Hi ha, per tant, unanimitat en la diagnosi, fins i tot en algunes solucions que a tots ens semblen òptimes i que encara no s'han duit a terme. Però clar repetir *ad nauseam* el que és evident i salta a la vista, repetir allò en el que tothom hi està d'acord, repetir llocs comuns que òbviament tothom hi coincideix, des de la Sra. Rosselló a la Sra. Cabrer, resulta soporífer.

Tant és així, tan d'acord estam amb el que diu el Sr. Boned, que votarem a favor pràcticament de tota la seva moció, tret de qualche puntualització. Del primer punt votarem a favor, reconeixem que s'han d'ampliar les combinacions bus+tren i s'han de millorar les existents, com diu la moció. Admetem, per tant, possibles deficiències, però alerta, li reconeixem des d'una autoritat que vostès, Sr. Boned, no tenen. Vol que repassem les combinacions bus+tren que s'han posat en marxa des que governa el Partit Popular i ho comparem amb les que va posar en marxa el pacte de progrés? Apunti: Sant Joan, Maria de la Salut, Sineu, Ariany, Llubí. De ver creu el Sr. Boned que hem sacrificat, com deia l'altre dia, el Pla de Mallorca?

El Govern, a més, posarà en marxa aviat tres línies bus+tren fins a Manacor a tota la comarca de Llevant, que connectarà Manacor amb Sant Llorenç, Artà, Capdepera, Cala Rajada, Son Servera, Cala Millor, Cala Bona, Porto Cristo, s'Illot i sa Coma. De veres creu el Sr. Boned que hem sacrificat el Pla de Mallorca, com deia l'altre dia?

Malgrat tot, li votarem a favor d'aquest primer punt.

Però, Sr. Boned, no acaba aquí la cosa. Si vostè accepta les dues esmenes que hem presentat, li votarem també el segon punt. El Govern del Partit Popular és partidari d'obrir nous corredors ferroviaris, és més, el Parlament, per unanimitat, va decidir instar el Govern centra a invertir el 2% del total de les inversions ferroviàries de la nació a les Illes Balears, un total aproximadament de 800 milions d'euros. Sr. Boned, no se'n recorda d'aquest acord unànime de tots els grups parlamentaris, aquí en seu parlamentària, una proposició no de llei que presentà el PSM, aviat farà dos anys? Què han fet vostès perquè aquest acord es fes realitat? Jo li diré: uns mesos després, la Sra. Armengol i el Sr. Antich, quan encara eren amics, es reuniren amb el president i la vicepresidenta del Govern balear per tancar una sèrie de projectes ferroviaris; els tancaren, arribaren a un acord; què han fet vostès perquè aquest compromís es fes realitat? Per què no s'han invertit aquests doblers als quals vostès, els socialistes, s'hi varen comprometre? Per no fer no han donat hora ni a la Sra. Estaràs

ni a la Sra. Cabrer per a una altra reunió i tornar-ne parlar. Em poc dir què han fet vostès perquè acord PP-PSIB-PSOE fos una realitat?

Si hem presentat l'esmena que suprimeix el tramvia a la badia de Palma i la línia ferroviària del sud de Mallorca és per responsabilitat, Sr. Boned, no perquè hi estiguem en contra. No veim factible de cap manera iniciar abans de l'any 2007 aquests dos projectes, per tant no volem comprometre-nos en allò que molt possiblement no podrem complir, i més si no comptam amb la col·laboració de l'Estat, com ha estat fins ara.

També li votarem a favor del tercer punt. Com molt bé va explicar la Sra. Cabrer fa quinze dies, els estudis corresponen als consells insulars qui són els que tenen la competència. Per cert, cap dels dos consells no ha presentat cap al·legació al pla director sectorial en el sentit que vostè avui demana, ara bé, si els Consells Insulars de Menorca i d'Eivissa volen fer aquests estudis i, si després de fer-los, consideren recomanable la implantació del tren o del tramvia, nosaltres no posarem cap tipus d'impediment per modificar el Pla director sectorial de Transports per incloure aquests dos projectes, aquestes dues propostes. Però, Sr. Boned, on són els 6 milions d'euros consignats en el pressupost general de l'Estat per fer aquests estudis? Podran comptar almanco els dos consells amb la col·laboració de l'Estat a l'hora de fer aquests estudis?

I per acabar, també li votarem a favor del quart punt, encara que tampoc no s'ho mereixin, perquè el seu grup és el menys indicat per dir-nos el que hem de fer en transport marítim.

Dit això, no importaria avorrir més els diputats d'aquesta cambra continuant amb les comparacions del tot ofensives entre el que feren els anteriors governs d'aquesta comunitat i l'actual govern en relació amb el transport públic, i concretament en el tema de la intermodalitat. Dit això, repetesc, me podria aturar, remetre-los a la intervenció que fa quinze dies va fer la nostra consellera, on va dir tot el que havia de dir en relació amb el tema d'avui.

Però abans d'anar-me'n voldria fer una sèrie de consideracions. Crec que és un error plantejar el debat com a un dilema exclusiu entre grans infraestructures i articulació i coordinació dels distints tipus de transports, talment com es va fer fa quinze dies i talment com ha fet avui el Sr. Boned, és un error. Com si una cosa no fos compatible amb l'altra o com si fer grans infraestructures impedís complir amb els objectius de la intermodalitat, és un error i explicaré perquè. El pla director sectorial s'aprovà fa un any i mig, de manera inicial; el pla té una durada de vuit anys, al dia d'avui aquest govern comença a posar els fonaments per a un transport públic, modern, segur, ràpid i còmode que pugui competir amb el cotxe, perquè què és la intermodalitat? Intermodalitat vol dir també tenir a punt els nusos d'interconnexió, és a dir, els punts de transbordament, és a dir, les estacions. No forma part de la intermodalitat tenir estacions adequades, estacions d'autobús com les de Sant Antoni o les de Sant Joan, estacions marítimes com les de Sant Antoni mateix, Ciutadella i Cala Rajada que s'han construït durant aquesta legislatura, o l'estació intermodal de Palma que s'està construint, bàsica per explotar la intermodalitat; o l'estació intermodal d'Inca, amb aparcaments per a cotxes?

Intermodalitat vol dir també donar millor informació a l'usuari, això que al dia d'avui es fa i no s'havia fet mai. Intermodalitat vol dir també posar en marxa noves línies, nous modes, com la línia marítima d'interès general entre Eivissa i Formentera, o bé garantir el servei de línies marítimes com Alcúdia-Ciutadella o entre Eivissa i Palma amb la Transmediterrània, seguint les pautes que emanen del mateix Pla director sectorial de Transports.

Si no hi ha modes de transport no hi pot haver intermodalitat, un nou mode de transport serà el metro a la UIB, o la línia 3 de l'EMT a Illetes que dona servei a tota la comarca de Calvià, que s'havia tancat i que aquesta consellera ha recuperat. Intermodalitat vol dir també renovar i actualitzar la flota d'autobusos existents i invertir en seguretat, comoditat, freqüències i qualitat a un tren que Déu sap com ens ho varen deixar. Perquè tenir un tren que es gronxa, que descarrila cada dos per tres, que arriba tard i que engega els passatgers no és la millor forma de fomentar la intermodalitat. I si m'apuren, intermodalitat vol dir també tenir en compte els ciclistes, aviat tendrem un carril bici a la UIB, carril bici a Jacint Verdaguer i les rutes cicloturístiques que, a part de turístiques, també serveixen perquè els que no són ciclistes ni turistes també hi puguin circular. Intermodalitat vol dir també unificar i integrar tarifes d'SFM, concessionaris d'autobusos, EMT, metro, com farà la nova llei de consorcis de transports. La intermodalitat és, com deia el Sr. Boned, molt més que fer infraestructures, però també i sobretot quan es comença a executar un pla de transport tan ambiciós com aquest, fer infraestructures i obrir noves línies; afortunadament ara sí que a les Illes Balears es pot començar a parlar d'intermodalitat, perquè aquesta conselleria ha posat els fonaments, repetesc, els fonaments d'un transport públic modern que abans no existia.

Resumint, demanam votació per separat. Votarem a favor del primer i quart punt de la moció. Votarem a favor del segon punt, si s'hi afegeix "en col·laboració del Govern de l'Estat" i si suprimim els dos darrers apartats. I votarem a favor del tercer punt, si se substitueix "el Govern de les Illes Balears" per "consells insulars".

Moltes vegades, Sr. Boned, no és tan important el que es diu sinó des de la posició des d'on es diu, no són tan importants els arguments, sinó l'autoritat des de la qual s'argumenta. I vostès, Sr. Boned, i el Partit Socialista, d'autoritat per donar lliçons de transport públic en teniu més aviat poca.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, en primer lloc, és evident que el nostre grup votarem a favor de la moció que ha presentat el Partit Socialista respecte de la intermodalitat, perquè entenem que resulta del tot

coherent, no només tenint en compte la interpel·lació que es va dur a terme, sinó tenint en compte que, i voldria afegir una de les coses amb les quals estam d'acord amb el portaveu del Partit Popular, és que, efectivament, l'únic que fa aquesta moció és plantejar aspectes que estan contemplats en el Pla director sectorial de Transports, és l'únic que nosaltres podem subscriure i per tant a tots i cadascun d'aquests punts votarem a favor, perquè entenem que és precisament una coherència molt important tenint en compte que el Pla director sectorial de Transports no es desenvolupa ni sabem quan es desenvoluparà.

Ara bé, me permetran dir que una cosa és estar d'acord amb això i l'altra amb la resta, i si me permet, tot i que nosaltres hem de parlar de la moció, crec que és molt important esmentar una sèrie de punts que nosaltres almanco consideram molt greus que s'hagin dit en aquesta tribuna.

En primer lloc, en el diagnòstic tothom coincideix, de fet el Pla director sectorial de Transports, un pla que està aquí, que és molt ample i pareix molt ambiciós, tothom coincideix; ara bé, hem d'entendre que el fet que es faci un diagnòstic sobre un problema que bàsicament el problema és que hi ha massa cotxes a les Illes Balears, hi ha massa cotxes a les Illes Balears i que no hi ha alternativa al cotxe privat, que no hi ha una alternativa realment que doni cobertura que la gent es pugui moure d'un lloc a un altre perquè no hi ha una bona xarxa de transport públic, això és una realitat que ningú no pot dir que no sigui així, perquè hi ha tants estudis que seria evidentment enorme haver de dir a cada un dels que ens havien de fer o que havíem de recórrer. Per tant, el problema està clar, ara bé, la manera de solucionar aquestes coses no tenen res a veure a com ho fa en aquest cas el Govern del Partit Popular o com per ventura ho tendríem nosaltres dels que puc parlar.

I precisament tenint en compte que un Pla director sectorial de transports diu un diagnòstic que és aquest, perquè jo li puc llegir frases senceres que diuen clarament que no hi ha transport públic, que hi ha una deficiència d'això, que no hi ha una bona intermodalitat, li podria llegir el Pla, no importaria fèssim lectura de res més; davant això, resulta que vostès el que han fet amb el Pla director sectorial de Transports és un tallar i aferrar, és a dir, varen agafar un pla director sectorial que s'havia fet a l'anterior legislatura, perquè les coses s'han de començar a parlar d'aquesta manera, i el que han fet ha estat modificar-lo una mica i ficar el metro o l'estació intermodal, una gran obra faraònica, perquè costarà molts doblers i no resol el problema de mobilitat global de totes les Illes Balears, que és el que hauria de fer.

Per tant, entenem que vostès el que entenen és que el Pla director sectorial de Transports és un pla director sectorial de transports que és de màrqueting, és a dir, per quedar bé, però que en realitat no és per afrontar un dels problemes que aquesta moció ens du, que és la intermodalitat. Nosaltres entenem això perquè veim que hi ha molt bones intencions, però no hi ha actuacions, hi ha molt bones intencions però no hi ha cap ni una actuació.

A més, un problema que a nosaltres ens preocupa molt és que precisament, i respecte del tema del finançament, resulta que llegit literalment, diu ben clar el Pla director sectorial de Transports que, diu: "En aquest sentit, sembla clar que el ritme

d'execució -per exemple a les actuacions ferroviàries, que és un punt d'aquesta moció- a les Illes Balears dependrà inevitablement de les aportacions econòmiques del Govern de l'Estat". Amb la qual cosa, si no hi ha aportacions econòmiques del Govern de l'Estat no farem ni un tren; en canvi, es fan autopistes a Eivissa, sense aportacions de l'Estat, quan no té competències teòricament amb aquestes actuacions o no hauria de tenir el Govern de les Illes Balears.

Amb la qual cosa vostès s'aclareixin, vostès s'aclareixin perquè el que no poden es venir aquí i, si me permet, dir ho volem tot, volem el mateix que la Sra. Rosselló i que el Sr. Boned; no, perdonin, vostès volen un pla d'infraestructures, de grans infraestructures, i no volen desenvolupar un pla de transports, que senzillament l'han aprovat però que no saben ni com el pagaran i que l'únic que els interessa en tot cas d'aquest pla de transports és fer, en aquest cas, la gran obra del metro a la UIB. En aquest sentit, per tant, nosaltres creim que hi hauria d'haver un aclariment com a mínim respecte de quina és la política de transport del Govern que, si seguim la moció que han presentat, no només és que l'hagin de votar a favor, és que l'han de començar a fer tot d'una, ja, aquestes xarxes ferroviàries i totes aquestes actuacions d'intermobilitat i no dir que resulta que farem noves coses.

En tercer lloc, jo voldria també, i si me permet, entrant concretament a un tema que s'ha dit, que ho trob bastant perillós, és dir que tot és compatible: infraestructures, intermobilitat, tot és compatible. Jo voldria dir que de fet, parlant dels temes de transport, hi ha un tema importantíssim i és que no és compatible fer grans infraestructures i fer intermobilitat, és una irresponsabilitat, a dos nivells bàsicament: és irresponsable a nivell econòmic, perquè evidentment no hi ha doblers per fer-ho tot, i de fet així es veu, i és absolutament incompatible a nivell ambiental, perquè vostès no pensen per a res amb el tema de Kyoto, quan tenen una direcció general que teòricament el que han de fer és minvar el CO₂ que genera una part important de la utilització tan enorme del cotxe privat, diuen que això no és cap problema, ja veurem com ho feim, i a nivell territorial tampoc. Per tant, nosaltres el que veim aquí és una claredat respecte de la política de grans infraestructures, però respecte de la política de transport veim absolutament que només hi ha o grans obres, com la que en aquest moment està en marxa a Palma respecte de la UIB, o el metro de la UIB, però no hi ha actuacions, diríem, que nosaltres creim que són les que s'haurien de dur a terme i que aquesta moció precisament fa possible o marca unes línies ben clares.

Per tant, nosaltres, com he dit, no només creim que aquesta moció és un desenvolupament concret del Pla director sectorial de Transport i per tant no només se li ha de donar suport, sinó que s'ha de començar a fer tot el que diu. No entrarem a que tots i cadascun dels punts, tant coordinar les actuals combinacions d'autobús més tren i ampliar el nombre, que jo vull recordar que la zona sud de Mallorca deixa molt que desitjar aquestes combinacions i no existeixen, o a qualche cas no existeixen de manera suficient. Per altra banda, les obres de la xarxa ferroviària, totes elles les consideram absolutament viables i no només viables sinó que el Pla director sectorial de Transports les posa com a viables, fins i tot diu, que no llegiré, cadascuna què és el que possibilitarà i què és el que s'hauria de

fer, concretament el tramvia de la badia de Palma, que pareix ser que l'esmena del Partit Popular no accepta, o pareix ser que demana que es llevi, precisament és una de les grans obres que diu que captaria grans fluxos de demanda turística i que, a més, seria una de les obres importants que s'hauria de dur a terme. I vostès ara la lleven, no entenem exactament per quina raó aquesta no els agrada i ara la lleven, quan és una de les més importants que el propi Pla director sectorial de Transports posa com a de les més importants, així com la resta de línies ferroviàries del sud de Mallorca, etcètera.

El tercer punt de la moció, que planteja realitzar estudis necessaris per saber la viabilitat a Menorca i a Eivissa, està clar que ja hi ha propostes en el propi pla que també ho contemplen d'una manera molt clara i que, precisament, i en el cas d'Eivissa, tenint en compte que és l'illa que té més cotxes per habitants, que a més saben que hi ha una pressió enorme a nivell social en contra de les grans infraestructures, no han fet res de transport públic, i no passa res, i després venen aquí i hem de sentir que el transport públic també volen transport públic. Vostès ho volen tot, no pot ser, en el món no es pot tenir tot i ho saben perfectament; s'ha de prioritzar, i la feina i la responsabilitat d'un govern és prioritzar, perquè es tracta de doblers públics de tots, s'ha de saber què s'ha de fer amb això i s'ha de saber també que s'ha d'anar en benefici de tots els ciutadans.

Per tant, i acabant amb la moció que, com he dit, votarem a favor, entraré a les esmenes que ha presentat el Partit Popular, tot i que ja les he esmentat.

En primer lloc, dir-li que les esmenes que fa el Grup Parlamentari del Partit Popular, nosaltres evidentment, tot el que sigui col·laborar amb Madrid ens sembla bé, no faltaria més, que si arriben doblers per fer actuacions ferroviàries ens sembla molt bé. El que passa és que, d'una manera absolutament increïble, resulta que vostès no sé quin projecte polític tenen, perquè resulta que segons quan hi ha d'haver col·laboració amb Madrid, segons quan no n'hi ha d'haver, segons quan hi ha d'haver col·laboració amb els consells insulars, segons quan no n'hi ha d'haver, per exemple, en el segon punt parlen que els consells insulars ho han de fer, no posen, per exemple, en col·laboració amb altres administracions, vull dir, els estudis, ho he entès perfectament. Però no estaria malament que també hi hagués col·laboració amb altres administracions, nosaltres creim que hi ha d'haver col·laboració entre distintes administracions.

El cert és que vostès sempre demanen i sempre diran, si me permeten, que no hi ha doblers per fer trens -nosaltres estam cansats de sentir no, és que no tenim doblers, ens els ha de donar Madrid- i resulta que les competències en tema ferroviari les té el govern des del 1994. Des del 1994 al 1999, que ningú no se'n recorda, no varen fer gaire cosa, el Sr. Matas es va fer una foto amb un tros de via que anava fins a sa Pobla que per a mi no tenia ni un quilòmetre. Per tant, quan parlen vostès del temps del pacte i d'ara i de tot, parlem de la història que hi ha hagut en aquesta comunitat respecte de l'impuls de la xarxa ferroviària, que és una competència exclusiva del Govern de les Illes Balears.

Precisament hi va haver una feina que es va fer, una determinada a l'anterior legislatura, que evidentment no va ser el que a tots ens hagués agradat que fos, ara hi ha hagut alguna coseta però no hi ha tots aquests corredors dels quals es parla, no hi ha un impuls real. Aleshores nosaltres creim que no es pot estar pendent del que ens doni Madrid. Vostès s'endeuten per a segons què, se'ls ha dit abans a l'anterior moció, i en canvi no volen dur endavant determinades actuacions perquè diuen que no disposen d'aquests doblers. De totes maneres a nosaltres, com deim, evident ens sembla bé que hi hagi col·laboració amb el Ministeri d'Obres Públiques, de Madrid -no faltaria més-, per tenir i disposar de més doblers.

En segon lloc també volem dir que el transport públic és responsabilitat -jo ho he dit en moltes d'ocasions- és una responsabilitat del Govern de les Illes Balears, perquè si partim del diagnòstic que els cotxes són el gran problema vostès tenen l'obligació precisament de facilitar la mobilitat a tots els ciutadans, i entenem que, si no, és una gran irresponsabilitat, com dic, no dur endavant aquestes actuacions que diu el mateix pla director sectorial.

I per acabar he de dir que nosaltres entenem que aquestes esmenes que vostès han plantejat volen suposar una millora de cara a la moció, i nosaltres creim que això, evidentment, tot el que suposi apostar pel transport públic nosaltres hi estarem d'acord, però el que ens sembla d'una vegada per totes és que vostès facin cas del diagnòstic, facin cas d'un diagnòstic que els diu molt clar que el problema és que hi ha massa cotxes a les Illes Balears, que s'han de cercar alternatives que és el transport públic i que precisament el transport públic és allò que pot donar oportunitat al medi ambient i oportunitat a les persones. Oportunitat al medi ambient per no destrossar tant el nostre territori i sobretot per minvar la contaminació per CO₂ a l'atmosfera, que pareix que no preocupa a ningú quan parla de segons què; i, en segon lloc, a nivell social perquè tots els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears ens mereixem una mobilitat com cal, adequada, ecològica, amb horaris flexibles i bons, amb una xarxa que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. ...però evidentment que sigui a partir d'aquí on tots tinguem les mateixes possibilitats. Vostès només aposten, només aposten fins que no es demostrï el contrari, per grans infraestructures que al nostre entendre l'únic que fan és destrossar el territori i augmentar el PIB perquè el Sr. Matas digui que ha aconseguit un creixement econòmic a costa de destrossar les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, hem sentit en aquesta tribuna que qualcú deia que havíem parlat moltes vegades d'aquest tema. És vera, hem parlat moltes vegades d'aquest tema, de cada un d'aquests punts han vingut propostes diferents tant a comissió com a plenari, n'hem parlat moltes vegades i fins i tot algunes d'aquestes propostes han estat aprovades pel grup que dona suport al Govern. Per tant entenem que si aquestes propostes repetides i aprovades han de tornar venir és per un símptoma molt clar: és perquè no s'ha donat compliment a aquestes propostes que ha aprovat el Partit Popular.

Jo si em permet, Sr. Boned, li manllevaré una frase que vostè ha dit al principi de la seva intervenció, i és que el diagnòstic..., tots coincidim en el diagnòstic que hi ha una descoordinació entre diferents modes de transport però que el Govern no segueix un ordre lògic a l'hora de plantejar el transport públic, i en conseqüència no segueix un ordre lògic a l'hora de trobar solucions. Jo li posaré un exemple d'aquest ordre no lògic que ha seguit el Govern que és molt clar, que és que des d'un principi aquest govern va aprovar un pla de carreteres abans d'aprovar un pla de transport, i ara la conseqüència ha estat que, vist el pla de transport com s'ha de desenvolupar, s'ha retirat una carretera que era absolutament inútil com és l'autopista Inca-Sa Pobla. Per tant s'han gastat uns doblers que no s'haguessin hagut de gastar si s'hagués seguit aquest ordre lògic de primer aprovar un pla de transports per veure exactament quines infraestructures són necessàries per poder aplicar aquest pla de transports. Jo crec que aquí rau l'equivocació més gran que ha tengut aquest govern a l'hora de plantejar solucions al transport públic. Ara tenim uns fets irreversibles com és aquesta xarxa d'autopistes i autovies que han construït ja a Mallorca i que estan a punt de construir a Eivissa, que s'han gastat una quantitat important de doblers que no tenen i que no solucionen, en definitiva, el transport públic.

Quant a la seva moció nosaltres li he de dir que donarem suport una vegada més a aquestes quatre propostes. A la primera ja havíem presentat una proposta similar quant al fet que s'han de coordinar millor i s'han d'ampliar les combinacions d'autobús més tren, a més de les que hi ha implantades. Nosaltres repetirem una vegada més, *ad nauseam*, com deia el Sr. Font- que era una prioritat o que entenem que és una prioritat que es doti d'un bon servei d'autobús més tren la comarca de Llevant, que és la darrera que finalment s'implantarà, ja que no s'ha abordat amb decisió, o, vaja, de moment s'ha aparcat, la reobertura de les línies que un temps sí que varen estar obertes, com és la línia fins a Artà, que aquelles poblacions que es veuen privades momentàniament de tenir un línia de tren almanco puguin accedir al tren mitjançant una línia coordinada d'autobús fins a l'estació de Manacor. Creim que això era una prioritat; no ho ha estat per al Govern però nosaltres insistim que com a mínim el municipi de Manacor, que tots els nuclis del municipi de Manacor puguin utilitzar un tren que està dins la ciutat, i per tant creim que s'hauria de donar prioritat a aquest tema.

En el segon punt hi ha una moció aprovada, una moció que està íntegrament recollida dins el Pla de transports. Aquest pla de transport ferroviari inclou totes les mesures que s'havien aprovat per aquest parlament en una moció a comissió, i fins i tot hi ha recollit el tema del finançament. Nosaltres lamentam

moltíssim que una proposta aprovada i tot un pla de transport ferroviari s'anul·li amb una sola frase al final, que és la periodificació de la realització de les infraestructures. Jo crec -i des del nostre grup ho hem manifestat repetides vegades- que el Govern de l'Estat té un deute històric amb el Govern balear. El Govern de l'Estat ha d'intervenir econòmicament i amb força a les infraestructures ferroviàries. Quan es varen transferir les competències a aquesta comunitat varen venir molt mal dotades, el Partit Popular no va pensar que possiblement en el futur seria necessari reimplantar noves línies de tren, sinó que es va conformar amb un finançament esquifit, amb els 50 o 45 quilòmetres de línia que hi havia aleshores. Per tant encara patim aquest dèficit i creim que això s'hauria de corregir. És per això que ho repetim contínuament.

Però el que no creim de cap de les maneres és que -i ara ja em referiré de passada a una de les esmenes que ha presentat el Partit Popular- és que..., definiria aquestes esmenes que ha presentat el Partit Popular com esmenes amb un cert cinisme. Vull dir que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern, en col·laboració amb el Govern de l'Estat, que a mi em pareix molt bé que el Govern hi col·labori i ho hem dit moltíssimes vegades, però, *ad nauseam*, també el que fa és traspasar els seus problemes de les competències pròpies a una altra administració, quan en altres casos com el de les carreteres no ha hagut de menester el Govern de l'Estat per dur-les a terme.

Nosaltres estam d'acord en aquest segon punt i el subscrivim completament. Creim que el Govern balear ha d'assumir les seves competències; el Govern de l'Estat també ha d'acordar, en col·laboració amb el Govern de les Illes Balears, amb un finançament adequat que segons el nostre criteri ens deu, però que el Govern balear hauria d'assumir les seves responsabilitats i les seves competències maldament el Govern de l'Estat no doni finançament.

I quant al tercer punt jo diria que aquí és una ratificació del cinisme de les esmenes del Partit Popular que aquí sí, o sigui, per una banda demana col·laboració al Govern de l'Estat, però per l'altra no col·laboració amb els governs dels consells insulars sinó que els traspasa la pilota perquè ells facin el que trobin en matèria de transports perquè ells tenen les competències. Per tant creim que les esmenes que ha presentat el Partit Popular estan carregades d'un cert cinisme perquè volen per als altres allò que no volen per a ells.

Nosaltres efectivament donarem suport a aquesta moció que ha presentat el Partit Socialista. No cal dir també que amb el punt quart estam totalment d'acord. Creim que la comunicació entre illes ha de ser un fet normal, que s'ha de poder facilitar no només en èpoques d'estiu que quan hi ha més passatgers a causa dels estiuajants, sinó que s'ha de convertir en un fet normal per als habitants d'aquestes illes durant tot l'any.

I a l'espera de saber si el ponent acceptarà o no les propostes del Partit Popular nosaltres repetim que estam d'acord a donar suport íntegrament a la moció presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té ara la paraula el representant del Grup Socialista per acceptar o rebutjar les dues esmenes presentades pel Grup Popular. Per un temps de 5 minuts té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, miri, els tres anys de govern del Partit Popular en aqueixa comunitat autònoma i amb el que els està caient en alguns llocs avalen moltes coses, potser qualsevol cosa tret de lliçons de responsabilitat per part de vostès, Sr. Font. Per tant, lliçons, poques.

(Intervenció inaudible)

I a més, Sr. Font, no ofèn qui vol, sinó qui pot.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, està aquí per dir sí o no a les esmenes i res més.

(Remor de veus)

EL SR. BONED I ROIG:

Estic contestant una al·lusió directa que s'ha fet, i repetesc...

(Continua la remor de veus)

...que no ofèn qui vol sinó qui pot, i el Sr. Portaveu està molt enfora de poder. Bé...

(Aldarull a la sala)

Quant a les propostes..., quant a les propostes s'ha parlat aquí també de..., s'ha posat algun exemple de descoordinació i jo en voldria posar algun altre, de descoordinació del que és l'ordre amb què s'han de fer aquestes coses. Dins les funcions que s'atribueixen al Consorci de Transports de Mallorca, del qual avui no hem parlat però en parlarem en una altra ocasió, segons el projecte de llei per a la seva creació, a l'article 7.b) hi trobam que posa: "Proposar la planificació, l'ordenació i la gestió de les infraestructures, els equipaments i les...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. BONED I ROIG:

...i les instal·lacions de transport previstes en el Pla director sectorial de transports de les Illes Balears". Com pensen complir-ho, si abans que estigui aprovat aquest projecte ja estan executant bona part d'aqueixes infraestructures sense saber en quin ordre? És una altra prova de la descoordinació.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, si és tan amable... Per favor... Continui, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Per un altre costat, si tan d'acord estan amb el fet que allò que es diu en aqueixa moció és tot correcte, bé, acabem el més aviat millor. Per què no ho fan?, per què no ho fan?

La coordinació del tema de l'autobús més tren, ja s'ha dit; hi ha algunes àrees on la manca d'aquest servei és més que evident. Però és que n'hi ha d'altres on s'estan implantant i resulta que allò creen, en comptes de millorar el servei, són més problemes. Mirin aqueixa portada: "Indignació a Vilafranca i a Montuïri per la supressió d'una línia regular d'autobusos". Resulta que per l'entrada en servei de l'autobús llançadora Ariany-Maria de la Salut ens trobam que s'han suprimit freqüències que eren les més utilitzades en aquests pobles, i un batle, concretament el de Montuïri, que és del seu partit, diu: "Nos quitan frecuencias sin avisar, no nos han comunicado nada y, además, han quitado la parada de dentro del pueblo y ahora todos los vecinos tienen que ir a las afueras del casco urbano". Això és intermodalitat, senyors, això és intermodalitat. Jo crec que s'ho han de fer mirar.

Quant a les subvencions del tren resulta que aquí o vénen subvencions de Madrid o no podem fer res, i com que no podem fer res idò ho deixam allí aparcat per a més endavant, però amb les autopistes i les autovies no tenen aquest problema. Si s'han d'endeutar, fins i tot, fins al punt que hem tengut l'oportunitat d'analitzar en el punt anterior d'aquest ple es fa; segons per a què, per a autopistes sí, per a millores en el tren no, això no.

(Intervenció inaudible)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. BONED I ROIG:

També s'ha dit aquí que el Pla director sectorial res no diu del tramvia i que no s'han fet al·legacions. Record al Partit Popular que aquest pla director sectorial res no deia del metro i no ha estat obstacle per invertir 120 milions d'euros en un metro, i el pla director no en deia res, tampoc. Jo crec que hi ha coses que, quan es posen exemples, s'han de mirar tots.

(Remor de veus)

I un exemple clar de quina és la seva política. A una illa com Eivissa, aplicació de polítiques de transport públic; resultat -sortia ahir casualment informació-: el nombre d'usuaris d'avui és el mateix que fa nou anys, evidència que les polítiques que vostès estan aplicant després d'haver presentat el Pla director sectorial, aquest pla director sectorial que ho ha de resoldre tot, no són tan efectives.

I entrant directament a les esmenes, perquè ja no em queda quasi temps, que presenta el Partit Popular, he de dir que jo els faré propostes de transacció a les dues, i són de pura i simple lògica, i si vostès accepten aquesta transacció estem disposats a acceptar les esmenes. Una d'elles, la primera transacció, en el punt número 2, és que ja que vostès proposen incloure la col·laboració del Govern de l'Estat i nosaltres hi estam d'acord i no posarem traves a això, però ja que ha de col·laborar l'Estat que col·labori en totes les infraestructures, no tenim perquè suprimir-ne dues; si s'ha de buscar col·laboració que sigui per a les sis, no per a quatre. Aleshores afegim novament els dos punts i estam d'acord que quedi així, amb la col·laboració del Govern de l'Estat. Nosaltres ja mostrarem en el seu moment la voluntat que s'havia de buscar aqueixa col·laboració per a temes tramviaris, no hi ha problema. Posem-ho tot. Si vostès acceptem això acceptarem l'esmena.

I a la segona esmena li propòs afegir al text que vostès diuen directament un nou apartat que diu, abans de "30 de setembre del 2006", "dins el marc dels convenis signats per a transport públic entre els consells i el Govern balear". Si és així tampoc no tendrem inconvenient perquè s'insti, en lloc del Govern, als consells, per una raó molt simple: perquè si vostès proposen a l'anterior esmena instar el Govern de l'Estat perquè els ajudi a finançar les seves competències, ara deixen que siguin els consells que financin les seves; vostès han de ser una mica més bondadosos, han de col·laborar també; no poden vostès rebre per allí i no posar per cap altre costat. Què fan, vostès?, res, no coordinen.

Si vostè accepta aquestes dues transaccions nosaltres acceptarem les dues esmenes. Si no és així no ho podem fer.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned.

(Petit aldarull a la sala)

Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres acceptaríem la primera transacció que ens ha fet el Sr. Boned relativa al punt número 2, però no acceptaríem la transacció que ens ha ofert per al punt número 3.

De totes maneres jo reiter que demanam la votació per separat, i tampoc no ens ha dit si la moció s'havia votar íntegrament o bé per separat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sr. Boned, li demana el grup parlamentari votació per separat i que no accepta la transacció.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, no hi ha... Crec que nosaltres hem de proposar la votació conjunta de totes els punts perquè són imprescindibles, i quant a l'esmena que no accepten la transacció, li he de dir que és molt trist que una esmena que vostès ens presenten i que tal com queda transaccionada és igual que una proposta que aquest mateix diputat en el consell va presentar, i el seu partit la va rebutjar en el consell insular i vostè ara la presenta aquí com a esmena.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Vergonya els hauria de fer i a més no l'accepten.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned.

(Aldarull a la sala)

Bé, idò, senyores i senyors diputats...

(Remor de veus)

...passam a votació. Votam.

24 vots a favor, 31 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada aquesta moció.

IV. Compareixença de la Consellera d'Agricultura i Pesca, per tal de retre compte del compliment de la Moció RGE núm. 6061/04, relativa a Pla de viabilitat del sector lleter, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 19 d'octubre del 2004 (Escrit RGE núm. 1091/06, del Grup Parlamentari Socialista).

A continuació passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença de la consellera d'Agricultura i Pesca per tal de retre compte del compliment de la moció RGE núm. 6061/04, relativa a Pla de viabilitat del sector lleter, aprovada pel Ple de Cambra en sessió de dia 19 d'octubre del 2004, escrit RGE núm. 1091/06, del Grup Parlamentari Socialista.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, donada l'hora que és intentaré telegràficament relacionar la seqüència dels fets entorn d'aquesta iniciativa per argumentar la meua intervenció.

En primer lloc he de dir que, repassant al *Diari de Sessions* les intervencions de quan es va aprovar aquesta moció he recordat que el portaveu del Grup Parlamentari Popular

concloïa la seva intervenció dient: "Nosaltres feim feina i no feim política", deia el portaveu del Grup Popular en aquell moment. Sra. Consellera, faci-s'ho mirar, perquè vostè no ha fet la feina, ergo fa política, i amb aquest concepte que tenen vostès tan negatiu de la política és per estar preocupada. No pot ser més bé que sigui al contrari?, que vostè no ha fet la feina perquè no té política? Això encara seria molt més greu. Però deixem-nos de..., o bromes a part, perquè aquest sector és un sector que requereix necessàriament de polítiques, o sigui, de solucions, de solucions que s'han de donar des de l'Administració i que no es donen i que vostè ha incomplert en aquest cas concret.

Aquest és un sector que ha tengut problemes sempre. Ja des del 95 una comissió, la comissió no permanent creada expressament, va aprovar el Pla integral de l'agricultura a Balears, el famós PRILAC, el famós PICAB, perdó. És un sector que des de sempre ha requerit d'ajudes, d'ajudes de fons públics; per posar un exemple, només, a títol d'exemple: només el Proagro ha costat o costa cada any 2,5 milions d'euros. Fins aquí bé però, i els resultats?, quins han estat els resultats? Els resultats són que cada vegada tanquen més granges, cada vegada hi ha més abandonaments. En resum, aquest sector està a punt d'assolir el punt crític de difícil recuperació.

Per tant és urgent actuar, i així ho dèiem en el seu moment quan es va presentar la moció i així ho va entendre la cambra perquè es va aprovar per unanimitat. I per què? Perquè tot el que s'ha destinat, que és molt, de recursos públics a aquest sector fins ara com veim no ha donat resultat. Per què no ha donat resultat? Entenem nosaltres i entenia també la Cambra que és perquè són polítiques no adequades. No basten les polítiques pal·liatives, les polítiques simplement de donar subvencions, i aquí s'ha demostrat, s'ha demostrat any rere any. Són necessàries mesures estructurals, i per aquí és per on anava la iniciativa parlamentària, la moció que es va aprovar per unanimitat, i que no deia més -li ho recordaré resumint-ho breument- que s'instava a presentar un pla de viabilitat urgent i de xoc per al sector lacter que contemplés solucions estructurals en una visió global del sector. Relacionàvem unes possibles actuacions imprescindibles, enteníem nosaltres, n'hi pot haver d'altres i vostè les pot presentar al Parlament raonadament i les discutirem, però enteníem que era imprescindible que aquest pla contemplés compres i gestió en comú, que contemplés centre d'engreix sota control dels ramaders, era imprescindible que contemplés una gestió conjunta de l'alimentació del ramat i una UNIFIT, atenent a més el consum, la utilització de productes de les Illes..., i tot això podia anar lligat a una política més global d'agricultura, com són els plans de reguius amb aigües residuals destinats a la producció de farratge i tantes altres coses que es podrien impulsar si es fa amb una visió global i dirigides des de l'Administració que, al final, és la que paga, i per això hi havia la necessitat i l'interès que des de l'Administració s'impulsi aquest pla integral.

Igualment, que contemplés una central de comercialització conjunta, que és l'única iniciativa que s'ha pres fins ara i vostè l'està acabant s'enfonsar, o igual que un gabinet de projectes i un redisseny de totes les subvencions, i aquí és on era el quid de la qüestió: que allò que va dirigit al sector de fons públics i que, com veim, no dóna resultat, ja ho hem vist, no és una

opinió d'aquest portaveu que els parla, és l'experiència d'anys de veure com tots els fons públics que es destinen a aquest sector són fons, mai millor dit, a fons perdut o, dit d'una altra manera, un pou sense fons.

I el punt 2 d'aquesta moció deia que l'Administració garantiria amb el seu suport i la seva tutela l'aplicació i la viabilitat del pla.

Bé, això és el que vostè havia de presentar i no ha presentat. Què ha fet vostè mentrestant?, passar la pilota al sector. Per què?, perquè vostè no volia aquest acord, aquest acord el va prendre el Parlament per unanimitat però en contra de la seva opinió, cosa que per altra banda tampoc no entenc, perquè tot això està escrit des de fa anys, no ho inventa aquest modest portaveu.

En qualsevol cas, què va fer vostè?, crea una mesa sectorial absolutament heterogènia. Per què crea aquesta mesa tan heterogènia?; expliqui'ns per què la crea, quins objectius perseguia en crear una mesa del sector lacti on hi ha representants de col·lectius que van molt més enllà del que és el sector ramader productor de llet. Aquesta mesa li deixa damunt la taula dos documents: un document que té el suport de les principals organitzacions agràries, que va bàsicament en la línia del que va aprovar el Parlament, i un segon document dirigit bàsicament per ASAJA que arriba a una conclusió absolutament perversa: arriba a la conclusió que aquest és un sector que no té viabilitat. Diu textualment: "...un sector a todas luces inviable, el cual necesitará ayudas económicas permanentes". Si aquesta és la conclusió que es treu al final de tot jo crec que val més apagar i tancar la porta. De totes maneres jo crec que no, que aquesta és una conclusió absolutament interessada de qui l'ha escrit. Crec que el sector té viabilitat si es prenen les mesures que s'han de prendre, mesures estructurals, insistesc.

A més aquest segon document a què faig referència parteix de falsedats absolutes per desqualificar simplement l'acord del Parlament que, insistesc, es va prendre per unanimitat; comença dient: "*La moción adolece de falta de visión global, no tiene en cuenta el sector lácteo. Tiene al menos tres vertientes: producción, transformación y comercialización*". Això és precisament allò que diu la moció que es va aprovar, no el contrari, com des d'aquí es pretén desvirtuar.

En resum, i ja per acabar, Sr. President, vostè, Sra. Consellera, té un mandat del Parlament des de fa un any i mig que no ha complert i, bé, fins aquí malament, però el que és pitjor: mentrestant què? Vostè supòs que sap, o hauria de saber, que l'any 2005 amb aquest temps que ha passat entre que es va aprovar la moció i que ha deixat passat vostè sense presentar el pla perquè servís de xoc urgent, com es deia, per al sector, han tancat, en aquest temps han tancat 19 explotacions d'un cens de 64, o sigui, el 30% de les explotacions ramaderes de producció làctia de Mallorca han tancat en un any, en aquest temps que ha deixat passar sense prendre cap ni una de les mesures i sense prendre una mesura que té l'obligació de prendre, que és la que li va manar el Parlament, insistesc, per unanimitat.

Per tant és lògic; quin és el resultat de tot això?, que s'estén el desànim, s'estén el pessimisme dins el sector perquè no veu

futur, cada vegada les dificultats són més grans i no veu les solucions enlloc, no veu que es prenguin mesures, ni que es prenguin solucions ni que hi hagi una política dirigida a curt o mig termini cap al sector que sigui alentidora i que serveixi perquè es vegi l'altra banda del túnel i que el sector no abandoni com està abandonant.

En resum -i per concloure, Sr. President-, Sra. Consellera, per què no ha presentat el pla després d'un any i mig? A la nostra moció li donàvem tres mesos; a instàncies d'una moció del Grup Popular vam acceptar treure el termini de tres mesos, li vam dir "faci-ho amb urgència perquè és molt urgent; faci-ho quan pugui però faci-ho amb urgència". Ha deixat passar un any i mig i no ho ha fet. Per què no ha presentat el pla? Quan el presentarà?, perquè supòs que no em dirà que no pensa presentar-lo i incomplir un mandat del Parlament per unanimitat; no només per això, sinó perquè és necessari i urgent per al sector.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Jo intentaré explicar el que s'ha fet amb aquest pla, i si no el dóna per presentat o per entès, idè em dirà com vol que l'hi presenti i jo l'hi presentaré així com vostè em digui. Però a part de les accions del maneig normal i d'altres tipus conjunturals, a causa de circumstàncies eventuais que hem tengut al llarg d'aquesta legislatura, el que ha fet la conselleria en relació al Pla de viabilitat del sector que aprovà la Cambra el passat 19 d'octubre del 2004, es va crear una mesa sectorial del sector lacti, que segons la nostra opinió és l'organisme competent per trobar les mesures necessàries per garantir el futur del nostre sector ramader.

A principis del 2005 es publicà en el butlletí oficial la resolució per la qual es crea aquesta mesa. La idea va ser no prendre cap decisió al respecte sense comptar amb l'opinió de tots aquells que tenguessin a veure amb el sector. Per aquest motiu es creà aquesta mesa, partint del Consell Agrari Interinsular, l'òrgan consultiu on està representat tot el sector i totes les institucions. La mesa es va constituir dia 16 del 5 del 2005, i a partir d'aquest dia va començar el seu camí amb la finalitat que fossin els mateixos interessats que debatessin diferents problemes i aportassin el que és al seu entendre o serien les solucions oportunes per assegurar el manteniment del seu sector propi. Es tracta de debatre i posar en comú estratègies tan a nivell intern com de cara al mercat, que puguin ser aprofitades pels nostres ramaders. En principi el treball se va organitzar a través de comissions territorials, una per a cada illa, que tractaren entre d'altres els següents temes: agricultura, ramaderia, producció làctia i industrialització, transports, promoció i comercialització. La mesa va seguir treballant varis mesos i després de diverses reunions el 15 de novembre del 2005 va lliurar a aquesta consellera el que seria la proposta d'actuació.

Les conclusions de la mesa que varen fer arribar a la conselleria varen ser: primer, ajudes directes, com totes les economies avançades. Segona, potenciar les campanyes de promoció i comercialització dels productes agroalimentaris, cosa que ja estam fent. A més, s'han intensificat de fet la campanya a nivell nacional que varen desenvolupar per potenciar el consum de formatge de Maó-Menorca i ara podem dir que gràcies a aquesta campanya i segons les dades de la pròpia denominació d'origen, l'any passat se va comercialitzar a la península un 20% més que l'any 2004. Aquest increment va suposar un augment de la comercialització de 83 tones de formatge, és a dir, uns 830.000 litres de llet que tengueren sortida comercial gràcies a allò que consideram una bona labor de promoció.

Tercer, la redacció d'un pla de desenvolupament rural, d'acord amb les necessitats de la nostra regió, no com el seu, vostès el bou els va agafar i no els va quedar més remei que treure un pla de desenvolupament rural que no varen pensar a tatxar la paraula i va resultar que fotocopiaren el d'Aragó. I hem marxat tots aquests anys amb el Pla de desenvolupament rural d'Aragó, cosa que hi ha hagut certes línies que no hem pogut executar perquè no estaven adequades a les nostres necessitats. Actualment estam desenvolupant un nou pla, estarà llest dins aquest estiu, perquè sigui provat i sigui efectiu per al 2007-2013.

Aquest pla ens ho fa el Centre Forestal Tecnològic de Catalunya, que són els que fan el seguiment d'informes perquè se compleixi en tot el seu reglament el pla que tenim en vigor. Aquest centre té una fundació que és la Fundació de Desenvolupament Rural Integrat i ens fa aquest pla. Aquestes empreses, per dir-li, ja estaven contractades per l'antic Govern del pacte de progrés i hem seguit perquè hem cregut que feien molt bona feina i per tant, ara els hem encomanat el nostre, però serà el nostre. El seu Pla de desenvolupament rural era el d'Aragó, ara feim feina per dur endavant el de les Illes Balears. En el cas de Menorca i per pal·liar el doble proveïment de farratges a l'illa, s'ha posat en marxa un pla hidrològic insular que garanteixi els regs de suport necessaris als cultius. Es tracta de regar amb aigües depurades i garantir el subministres d'aliments a l'illa de Menorca.

Cinquè, a part de les conclusions de la mesa del sector lacti, m'agradaria comentar en aquesta cambra que s'han encarregat un estudi a la Universitat de les nostres illes, per determinar el cost d'insularitat en el sector lacti i a altres sectors productius. Des de la Universitat ens comenten que abans, o dins aquest estiu també estarà llest aquest pla i després sí que hi ha unes converses amb el ministeri, sobre aquest pla i amb les seves conclusions estan disposats a assegurar-se el propi Govern central per negociar possibles ajudes de compensació.

A més de tot el que he dit en relació al sector lacti, hem de tenir també molt en compte que la Conselleria d'Agricultura i Pesca ha desenvolupat les següents iniciatives que també, en el nostre entendre, han beneficiat i molt el nostre sector ramader. S'han pagat els Proagro com mai havien cobrat dins els terminis. S'han pagat els pro-agros dels nostres anys i els que no eren dels nostres anys, però tot això va a favor del sector i ben pagat estan. El Proalfa, igual que el Proagro, dins els terminis normals que aquesta gent puguin cobrar i no hagin de

passar pena. Per primera vegada, mai s'havia fet, s'ha subministrat alfals subvencionat a Menorca. A Menorca són socis de Plandisa, mai havien duit alfals de Plandisa a Menorca, perquè vostès els feien pagar la insularitat, que vol dir pagar el transport. Nosaltres hem reconegut que aquests senyors..., nosaltres el que no podem fer és anar a Madrid a demanar el tema d'insularitat i fer-ho pagar dins les nostres pròpies illes. Els hem posat damunt el moll de Maó, en el mateix preu que ho tenen els ramaders de Mallorca...

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, i en els preus dels ramaders de Mallorca els hem posat 2.100 tones perquè en tenien necessitat pel tema de la sequera. També al mateix preu dels ramaders de Mallorca, com no pot ser d'altra manera, els hem posat aquests subministres damunt el moll.

S'ha desenvolupat un pla d'abandonament autonòmic que complementa el pla nacional per evitar que se perdi quota en aquestes illes. En el 2004 vàrem comprar 3,5 milions de quilos de quota, per després poder repartir entre els nostres ramaders. S'ha firmat un conveni amb l'Institut de Recerca i Tecnologia Alimentària, (IRTA), per a la realització d'activitats, assistència tècnica, suport tecnològic, formació i assessorament a la millora de la producció animal. S'ha posat en marxa un programa específic per a l'illa de Menorca de millora de qualitat de les produccions ramaderes bovines, llet i carn. Aquest projecte són 12.000 euros anuals en 3 anys de vigència.

Per altra part, s'ha firmat un conveni amb (...) per realitzar d'una forma totalment gratuïta les analítiques de qualitat de la llet de Menorca i els seus productes. A dia 28 de febrer d'aquest any s'havien fet 5.820 analítiques amb un cost total de 32 milions d'euros. En el cas de Mallorca aquestes analítiques se fan a través de l'IBAL, òrgan format pels ramaders i indústries làcties i que ha fet 6.006 analítiques amb un cost de 33.000 euros. Ara se reparteixen nitrogen a domicili, tot això per donar bon viure als nostres ramaders, als nostres agricultors i als nostres pescadors.

Per tant, jo no sé què me demana vostè, però si haguéssim hagut de seguir..., sí que sé què me demana, està escrit, però quan se va mostrar això la gent se va posar les mans al cap. De què parlam aquí? De ser intervencionistes, vol dir que podem anar al sector tèxtil i dir-los "senyors, els jacs d'enguany de cada un d'aquests senyors han de ser marrons i de vellut".

(Algunes rialles)

Hem de fer això amb els nostres ramaders? Idè no senyors, això és un insult a la intel·ligència d'aquests senyors. Aquests senyors tenen opinió i com que tenen opinió han de donar el seu parer. I el Govern s'ha de posar al costat d'aquests senyors i els ha d'ajudar en tot allò que faci falta. Però nosaltres no podem anar a dir de quina manera han de fer les coses i com les han de fer. Les han de fer així com el sector creu que sigui més beneficiós per a ells. I aquí ens hi trobaran i aquí som. No com vostès, m'ha recriminat que el sector se pega... Bé, si vostès quan varen començar a governar havien de posar en marxa, vostè ho ha dit, el famós PICAB i el varen fer vostès? Què feren vostès? El se passaren pel forro...

(Remor de veus)

Sí, senyor així de clar! I això és el que haurien de sentir els nostres ramaders. Vostès el se passaren..., bé és igual. No el feren, no el dugueren endavant...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Això és el que feren vostès. I en el PICAB se demanava això que me demanen ara a mi. Però com que han passat uns anys i les coses canvien, el món canvia i les persones també, hem cregut que nosaltres havíem d'asseure els ramaders, els havíem de demanar la seva opinió, els havíem de donar el nostre suport i ells havien de dir com ho volien, de quina manera havien de partir i com els era més còmode per a ells seguir vivint en aquest món. I podem parlar de taxes làcties i podem mirar el Pla de viabilitat que ha fet el seu Govern central. Jo l'únic que li puc dir és que al Govern central demanarem 1.700.000 quilos de quota, només ens en varen donar el 25% i quan el Govern de la comunitat va treure el seu pla, varen ser 9 milions de tones. Sap què vol dir això? Que s'acullen als que saben que els han d'ajudar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Conseller per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Vaig acabant.

Per tant, crec que estam fent una bona feina amb els ramaders de les nostres illes. Crec que tenen confiança amb nosaltres. I jo tal vegada no seré molt brillant en aquesta tribuna, però Sr. Tur, vostè fent feina i estant amb la gent no me guanyarà.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tur, quan vostè vulgui.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo no li parlaré de passar-se res per enlloc, crec que no du res de benefici, ni dels nostres ciutadans, ni dels nostres pagesos. Això no li ho diré. Però sí que li he de demanar des d'aquesta tribuna, no per a aquest Parlament, que també, però sobretot respecte per al sector, respecte per a unes famílies que estan lluitant dia a dia amb tots aquests problemes i que vostè, que té la responsabilitat, només vostè, perquè vostè ha intentat passar la responsabilitat a uns altres i ha dit: "l'organisme competent", una mesa heterogènia que és impossible que s'aclareixi i segurament és aquest l'objectiu que vostè persegua.

És a dir, crearem una mesa tan heterogènia que no sortirà res i tornaré al Parlament i diré: "això que ha aprovat el Parlament el sector no ho vol". Això és el que ha aconseguit vostè i ja veurem com acaba. Vostè no pot menysprear el

Parlament d'aquesta manera, vostè té un mandat per unanimitat del Parlament, no pot venir aquí i dir: "el sector no ho vol". Clar, aquest sector que ha reunit vostè, puc creure que no ho vol, però en qualsevol cas, aquest sector li ha deixat damunt la taula, li ho he dit abans, dos documents. Un sí que el vol i que va en la línia de l'acord del Parlament i li he recordat que està firmat i du l'aval de les principals organitzacions agràries, entre d'altres l'única organització allà on estan afiliats més del 90% dels ramaders productors de llet, Associació Intersectorial Agrària, per a més informació si vostè no ho sap. Unió de Pagesos, UCABAL i d'altres, ara no ho tenc aquí, m'ho he deixat a l'escò li han presentat un document que sí volen aquest pla i diuen que és molt urgent. Si vostè diu que no és que no s'ho ha llegit, després li passaré una còpia. Fins i tot el seu menyspreu és tal que ni tan sols s'ho ha llegit, per allò que he sentit que deia aquí i ara insistesc que no. Això és el que diu, jo el tenc i n'hi faré arribar una còpia.

Per tant, l'únic organisme competent per prendre decisions entorn a la política agrària només són dos: aquest Parlament, vostè i el seu Govern com a consellera del sector. No n'hi ha d'altre, quan diu l'únic organisme competent és aquesta mesa que vostè va crear i que insistesc, la va crear tan heterogènia expressament perquè fos un galliner que no en sortís res. Jo li ho he preguntat i no m'ho ha dit per què la va crear així. El que sí li he de demanar Sra. Consellera és..., si jo l'atur pel carrer i li pregunto: me pot dir quina hora és? Vostè no me pot contestar: "no sé, està cobert i igual plourà", que és el que ha fet quan ha pujat aquí. Jo li he preguntat específicament per un mandat que té vostè d'aquest Parlament, aprovat per unanimitat, de presentar amb urgència, ha passat un any i mig, un pla de xoc per al sector ramader productor de llet, el sector lacti de Mallorca. Només li he preguntat això i vostè me parla del Pla de desenvolupament rural que vàrem fer nosaltres i que en qualsevol cas ha caducat perquè ara comença un nou període.

Per tant, està bé, faci el nou amb els nous criteris. Però jo això no li ho he preguntat, ja en parlarem del Pla de desenvolupament rural. Del cost d'insularitat que està preparant un estudi amb la UIB, molt bé, però vostè creu que la prendran seriosament si se'n va reclamar costos d'insularitat, quan vostè no pren aquí les mesures que s'han de prendre per fer viable un sector? També és cert, el cost de la insularitat hi és. Per cert una altra cosa, vostè diu que l'única conclusió que ha tret a la mesa és que necessiten d'ajudes directes, sí volen seguir cobrant de l'administració, simplement. I això s'ha demostrat que no dóna resultat i això és el que vostè no pot seguir fent. Com s'explicaria que a les Illes Balears el preu de la llet estigui fins a 12 pessetes per litre per davall del preu que té a la península, fent que els costos de producció i els inputs són molt més alts, entre altres el nitrogen que vostè diu que reparteix i es reparteix a més del 100% del cost respecte altres comunitats autònomes. Com s'explicaria que els costos de producció, per la insularitat i altres motius, sigui més elevat que a la península, el preu sigui més barat i aquí ningú digui res? Com s'explica? Molt fàcil, perquè la diferència la paga l'administració, del fons públic. I això és el que volen determinats personatges d'aquest sector, que l'administració segueixi pagant i fent el negoci..., el marge de negoci que hi ha en aquest sector que el pagui l'administració i tots contents. No s'explicaria que els costos de

producció siguin més alts, el preu de la llet sigui més baix i no passi res.

Per tant, vostè me parla del Pla de desenvolupament, dels costos de la insularitat, de la quota lletera del Govern de l'Estat. Per cert, ho varen millorar molt respecte l'anterior que ho deixava en mans del mercat i es feia en negre, com vostè sap. Per tant, no és el tema d'ara. Jo li pregunt, quan pensa presentar aquest pla? Pensa presentar-lo o no pensa presentar-lo?

Una cosa més, un dels elements que li he dit que hi ha aprovats en aquest pla que vostè menysprea d'aquesta manera és crear un UNIFIT, un centre mesclador de racions per alimentar el ramat. Vostè hauria de saber, igual tampoc ho sap, ho duien en el seu programa electoral. En el seu programa electoral duien crear un UNIFIT en el municipi de Campos. Quan el pensa crear? Si vostè hagués mantingut, així com l'ha enfonsat, la central comercialitzadora de PRILAC i hagués creat la UNIFIT, que ho té en el seu programa electoral, ja tendria el 50% d'aquest pla. Faci el que s'ha compromès, faci l'altre 50% i tendrem el pla i tal vegada donam una mà per salvar el sector.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Tur, vostè no me pot demanar a mi un pla que és clavat, literal, igual que el PICAB que vostès no varen aplicar i estava aprovat per aquest Parlament per unanimitat. Vostè no té moral per demanar-me això perquè vostè ho va fer a l'inrevés d'allò que diu que ara hem de fer. Vostès muntaren uns altres temes, però el PICAB no el varen dur endavant. Per tant, no sé amb quina moral me demana això a mi.

Jo el que he fet ha estat escoltar el sector que són els que han d'escoltar. I el sector m'ha demanat un seguit de temes que seran els que aniran per endavant, aniran en benefici d'ells. Per què m'ha de dir que joestic matant el sector, o si joestic desmantellant el sector? En sis anys de Govern socialista en el Consell de Menorca han passat de 369 explotacions a 185, li pareix poc? És a dir,...

(Rialles i remor de veus)

(...) Han desaparegut 184 explotacions, la meitat que hi havia...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

...quan entraren. Això no els va bé eh?

Des de l'1 d'abril del 99 fins el març del 2003, la legislatura del pacte, a Balears passàrem de 562 explotacions a 373. Dit d'una altra manera, abandonaren 189 vaqueries, 47 mitjana cada any que va passar del seu Govern del pacte. I a nivell d'Estat, la campanya del 2003-2004 han abandonat l'activitat 5.262 ramaders. Li pareix poc? Això és la seva política. Amb nosaltres no se'n aniran aquests ramaders, nosaltres les seguirem ajudant, nosaltres els seguirem donant la mà.

Per tant, no ens doni lliçons de res perquè de res ens poden donar lliçons. Seguirem fent la nostra feina.

Gràcies President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

Senyores i senyors diputats s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS